2015.

Split, 11. siječnja 2015.

Bl. Ivan Merz u novom studentskom domu

U nedjelju, 11. siječnja, u novom splitskom studentskom domu „Dr. Franjo Tuđman" – Kampus (ulica Cvite Fiskovića 3, Split), Ured za pastoral mladih Splitske nadbiskupije organizirao je sv. Misu za studente koju je predvodio pater Božidar Nagy, postulator kauze za kanonizaciju blaženog Ivana Merza. Poslije svete Mise održana je redovita tribina za studente „Ćakula s duhovnikom". Tema tribine bila je: Blaženi Ivan Merz – uzor, suputnik, zaštitnik. U „Ćakuli s duhovnikom" sudjelovali su: pater Božidar Nagy, postulator i don Mihael Prović, duhovnik studenata Sveučilišta u Splitu. U istom Domu prije Božića otvorena je i kapelica posvećena upravo bl. Ivanu Merzu. To je na razini Hrvatske prva kapelica koja postoji u jednom državnom studentskom Domu.

Filipini, 19. siječnja 2015.

Bl. I. Merz na velikoj izložbi za posjeta pape Franje Filipinima

U povodu posjeta pape Franje Filipinima od 12. do 19. siječnja 2015. godine

vicepostulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza na Filipinima na čelu s vicepostulatorom Dave Ceasar Dela Cruzom organizirala je u jednom od najvećih trgovačkih i poslovnih centara na Filipinima u Gateway Mall, Araneta centar, Cubao, Quezon City, izložbu fotografija dvojice papa sv. Ivana XXIII. i sv. Ivana Pavla II., te bl. Ivana Merza.

Izložba je organizirana u suradnji s upravom Araneta Center, i ovo je zapravo treći put da se organizira ovakav ili sličan događaj u suradnji s upravom Araneta centra. Ova izložba održavala od 8. studenog pa sve do 1. veljače 2015. a posjetilo ju je veliko mnoštvo. Posjetitelji su tom prigodom dobili dobili sličice bl. Ivana s njegovim kratkim životopisom i molitvom na engleskom jeziku. Uz ovaj kratki izvještaju doniosimo i fotografije koje mogu vjerodostojnije prikazati, bolje od riječi, kako je to izgledalo na Izložbi.

Kaštela-Split, 20. siječnja 2015.

19. vjeronaučna olimpijada udruge mladih „Bl. Ivan Merz"

543 vjeroučenika u 138 ekipa jest rezultat ovogodišnje lokalne 19. vjeronaučne olimpijade u Kaštelima. Katolička udruga mladih „Bl. Ivan Merz" iz Kaštela kraj Splita već devetnaest godina organizira za kaštelanske učenike nižih i viših razreda osnovnih škola lokalnu Vjeronaučnu olimpijadu. Ove godine natjecanje je održano od 20. do 24. siječnja 2015. a okupilo je 71 ekipu vjeroučenika viših razreda oko teme Drugi Vatikanski koncil. Na Maloj olimpijadi koja je specifičnost kaštelanskog natjecanja jer obuhvaća učenika od III. do

V. razreda, ove godine natjecalo se 67 ekipa na temu: Stepinac i Bulešić – hrvatski blaženici. Dani natjecanja okupili su dakle 138 ekipa s 543 vjeroučenika sudionika.

Osim učenja vjeroučenici su se i ove godine istaknuli u akciji sakupljanja starog papira koje se boduje za natjecanje gdje su u samo jedno poslijepodne sakupili 7,5 tona papira.

U subotu 24. 1. 2015. uslijedila je nagrada za pobjednike – izlet u Split za 14 najuspješnijih ekipa uz pomoć Zračne luke Split Kaštela. Posjetili su konkatedralu sv. Petra i molili na grobu sudionika Koncila nadbiskupa Frane Franića, potom su pohodili Katedralu sv. Dujma, slavili sv. misu i proveli ugodno jutro uz nagradne igre u crkvi i samostanu Sv. Frane na splitskoj rivi te posjetili Kaštel Kambelovac, rodno mjestu nadbiskupa Franića.

Iduće godine u siječnju planiraju veliku feštu povodom 20. godina organiziranja natjecanja na koju će moći doći svi koji žele jer će se putem interneta moći uključiti u natjecanje po prvi puta i župe iz cijele Hrvatske.

Mario Žuvela
Predsjednik Udruge mladih Bl. Ivan Merz.

Kaštela-Split, 26. siječnja 2015.

Proslavljene obljetnice dr. A. Alfirevića, SJ., profesora bl. I. Merza

U siječnju ove godine navršile su se dvije obljetnice p. Antuna Alfirevića, profesora bl. Ivana Merza: 70. obljetnica njegove smrti (umro u Zagrebu 17. 1. 1945.) i 140. obljetnica njegova rođenja (rođen u Kaštel Sućurcu 26. 1. 1875.). Isusovac, p. Antun Alfirević jedan je od tri najvažnije osobe koje su sudjelovale u odgoju i duhovnom formiranju bl. I. Merza. Nakon profesora dr. Ljubomir Maraković iz gimnazijskih dana, te isusovca p. Josipa Vrbaneka koji mu je bio duhovnik i ispovjednik, p. A. Alfirević najviše je pridonio duhovnom i intelektualnom formiranju bl. I. Merza. O tome je na okruglom stolu u Kaštel Sućurcu pročitano predavanje koje je sastavio postulator p. Božidar Nagy. Obilježavanje i proslava obljetnica p. Antuna Alfirevića odvijalo se u nekoliko dijelova.

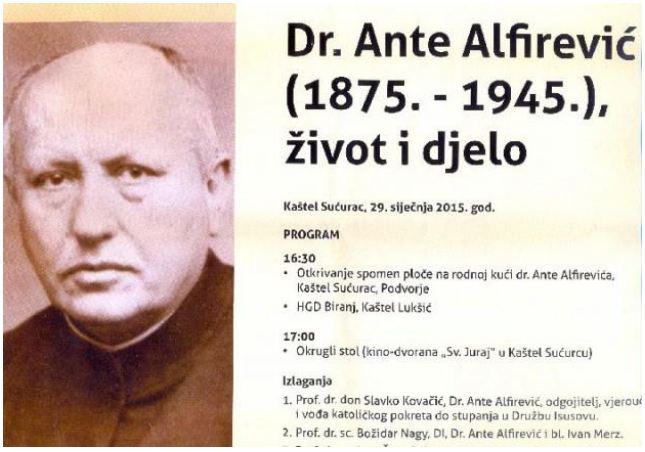

Polaganje vijenca na njegov grob

Na samu 70. obljetnicu smrti p. Alfirevića, 17. siječnja 2015. predstavnici Društva za očuvanje kulturne baštine Kaštela „Bijaći", organizatora ovih proslava i predstavnici Družbe Isusove među kojima je bio p. Božidar Nagy kao postulator bl. Ivana Merza, te predstavnici rodbine zapalili su svijeću i položili vijenac na grobu p. Alfirevića koji je pokopan u isusovačkoj grobnici na Mirogoju (blizu glavne crkve Krista Kralja.)

Otkrivanje spomen ploče

Glavan proslava ovih obljetnica istaknutog svećenika isusovca, filozofa, teologa, književnika i prevoditelja održana je u četvrtak 29. siječnja u Kaštel Sućurcu, rodnom mjestu p. Alfirevića u organizaciji Društva za očuvanje kulturne baštine „Bijaći“ i uz suorganizaciju Splitsko-makarske nadbiskupije, Filozofskog fakulteta Družbe Isusove iz Zagreba i Grada Kaštela.

Najprije je bila otkrivena spomen ploča u četvrtak 29. siječnja uz sudjelovanje velikog broja Kaštelana, predstavnika gradskih, županijskih i crkvenih vlasti u Podvorju u Kaštel Sućurcu na rodnoj kući dr. don Ante Alfirevića. Ploču je uz prigodni program otkrio Mili Bratinčević iz Društva za očuvanje kulturne baštine Kaštela “Bijaći” te jedan predstavnik Hrvatske pokrajine Družbe Isusove.

Tekst spomen-ploče glasi:

U OVOJ KUĆI ROĐEN JE DON ANTE ALFIREVIĆ, SVEĆENIK I DOMOLJUB, A OD 1919. G. REDOVNIK ISUSOVAČKOG REDA. U RIMU JE STEKAO DOKTORATE IZ FILOZOFIJE I TEOLOGIJE. ISTAKNUO SE KAO ODGOJITELJ, GIMNAZIJSKI VJEROUČITELJ I VOĐA KATOLIČKE MLADEŽI U SPLITU TE KAO VISOKOŠKOLSKI PROFESOR U SARAJEVU I ZAGREBU, FILOZOFSKI PISAC, PUBLICIST I PREVODITELJ, OSNIVAČ I UREDNIK VIŠE ČASOPISA. OVU PLOČU NJEMU U SPOMEN POSTAVLJA DRUŠTVO „BIJAĆI“ POVODOM 140. OBLJETNICE ROĐENJA I 70. OBLJETNICE.

Okrugli stol o životu i djelu p. Antuna Alfirevića

Program obilježavanja nastavljen je okruglim stolom „Dr. don Ante Alfirević – život i djelo” u kino sali „Sv. Juraj“. Dr. don Slavko Kovačić sa KBF-a u Splitu održao je izlaganje „Dr. Ante Alfirević, odgojitelj, vjeroučitelj i vođa katoličkog pokreta do stupanja u Družbu Isusovu”; isusovac dr. Božidar Nagy, postulator bl. Ivana Merza govorio je o temi „Utjecaj dr. Ante Alfirević na formaciju bl. Ivana Merz”; dr. Ivan Šestak održao je predavanje „Dr. Ante Alfirević kao urednik isusovačkoga časopisa “Život”; Eva Šibl govorila je o romanu dr. Alfirevića “Kroz trnje ovoga svijeta” ; Želimir Bašić i Lordan Ljubenkov imali su temu izlaganja „Dr. Ante Alfirević, svećenici i zadrugarstvo”; dr. Tonči Burić obradio je temu „Dr. Ante Alfirević i arheologija”. Na početku skupa sve je pozdravio gradonačelnik Grada Kaštela Ivan Udovičić koji je izrazio ponos što je don Ante Alfirević ponikao iz Kaštela. Zahvalio je svima koji su trudom i zalaganjem organizirali ovakav skup i koji su omogućili da se na ovakav način rasvijetli djelo i život don Ante Alfirevića.

Životni put p. A. Alfirevića

Na početku okruglog stola dr. Kovačić prikazao je životni i svećenički put don Ante Alfirevića. Rođen je 26. siječnja 1875. g. u Kaštel Sućurcu gdje je pohađao pučku školu, a nakon toga školovanje nastavlja u Splitu, Sinju i opet Splitu gdje je stupio u sjemenište te 1896. g. maturira na “c. k. velikoj gimnaziji”. Od 1896. do 1902. u Rimu je kao bogoslov smješten u rimski kolegij Germanicum, studira na Papinskome sveučilištu Gregoriana te postiže doktorate iz filozofije i teologije. U Rimu je 28. listopada 1901. zaređen za svećenika. Od 1902. je duhovnik u biskupskom sjemeništu u Splitu, a od 1903. do 1918. bio je kateheta i profesor viših razreda državne gimnazije, a od 1906. i privatne Biskupske gimnazije. God. 1919. ulazi u isusovački red i prelazi u Zagreb. Tu je od 1929. do 1936. bio superior isusovačke rezidencije. Prelazi u Sarajevo 1937. gdje je bio profesor na Vrhbosanskoj bogosloviji koju su vodili isusovci do 1941., da bi se potom vratio u Zagreb, gdje je do 1944. bio rektor Nadbiskupskog sjemeništa i ravnatelj Nadbiskupske klasične gimnazije. Umro je u Zagrebu 17. Siječnja 1945. Dr. Božidar Nagy prikazao je trostruki intelektualni i duhovni utjecaj p. Alfirevića na svetačku formaciju bl. Ivana Merza koji je zajedno sa svojim kolegom

Dragom Čepulićem kroz dvije godine (1923. – 1925.) pohađao kod o. Alfirevića privatni tečaj kršćanske filozofije. Zatim je bl. Merz bio član Marijine kongregacije u Bazilici Srca Isusova koju je vodio p. Alfirević. I na kraju p. Alfirević rado je prihvaća suradnju bl. Ivana Merza u časopisu Život kojemu je p. Alfirević bio urednik i u kojem je Merz objavio 12 članaka.

Dr. Šestak govorio je o Anti Alfireviću kao uredniku isusovačkoga časopisa "Život". Bio je osnivač i urednik nekoliko časopisa filozofsko-teološkog profila, a istaknuo se i svojim književnim i prevoditeljskim radom. Osim niza članaka i rasprava napisao je i roman „Kroz trnje ovoga svijeta" (1904./05.), te više knjiga, kao što su „Odakle živuća bića" (1904.), „Euharistijski kongres" (1923.), „Svetost Crkve u 20. vijeku" (1929.), „Sv. Ćiril i Metod, slavenski apostoli" (1935.), „Bliže k Bogu" (1938.) itd. Svojim brojnim člancima surađivao je i u drugim časopisima: Prosvjeti, Katoličkom listu, Vrhbosni, Kršćanskoj školi i dr. Raspon tema kojima se bavio bio je iznimno širok: književnost, teologija, filozofija, moral, psihologija, arheologija, školstvo, politika (na tom planu je dosljedno zastupao pravaške ideje), ples, mediji, katolički tisak i dr. Bio je urednik „Glasnika Srca Isusova i Marijina , časopisa „Život", gdje je objavio šezdesetak studija i drugih članaka u kojima je obrađivao teme iz područja teologije, filozofije, antropologije, morala, psihologije, arheologije. Pisao je i o socijalnim i političkim pitanjima, školstvu, katoličkim medijima. Don Ante je bio jedan od uglednih prvaka Hrvatskoga katoličkog pokreta, u kojemu je aktivno organizirao i različite vjerske manifestacije: „Đački sastanak u Splitu" 1906. i Euharistijski kongres u Dubrovniku 1937. Istaknuo se i na gospodarsko-socijalnom planu, kao osnivač Hrvatske štedione i Zadružne sveze Dalmacije.

Predsjednik Društva „Bijaći" dr. Tonći Burić govorio je o suradnji don Ante Alfirevića s don Franom Bulićem i njegovim zalaganjem za otkrivanjem i publiciranjem kulturne baštine ovoga kraja.

Na kraju zaključeno je da je okrugli stol organiziran da bi se pokrenuo istraživački nerv mladih istraživača da uđu u arhive kako bi sistematizirali materijale i pripremili monografiju o životu i djelu don Ante Alfirevića. Najavljena je i publikacija svih radova predstavljenih na ovom okruglom stolu u sljedećem broju „ Kaštelanskog zbornika".

U prigodnom programu nastupila je ženska klapa „Kćeri Marijine", Hrvatsko društvo Biranj iz Kaštel Lukšića, zbor župe sv. Jurja mučenika, klapa Podvorje i Miroslav Luketin Sarajčev.

Organizatori obilježavanja obljetnice bili su: Društvo za očuvanje kulturne baštine Kaštela „Bijaći", dok su suorganizatori Splitsko-makarska nadbiskupija, Filozofski fakultet Družbe Isusove i Grad Kaštela.

Zagreb, 29. siječnja 2015.

Otkriven nepoznati tekst blaženog I. Merza

Kada se mislilo da nam je već sve poznato što je bl. Ivan Merz napisao i za života objavio evo nam jedno ugodno otkriće! Na nedavno održanom simpoziju o isusovcu p. Antunu Alfireviću u njegovu rodnom mjestu Kaštel Sućurcu 29. 1. 2015., postulator p. Božidar Nagy objavio je to otkriće. Pripremajući svoje predavanje o utjecaju p. Alfirevića kao profesora filozofije na duhovni razvoj bl. Ivana Merza, postulator je u tadašnjem tisku dvadesetih godina prošlog stoljeća pronašao jedan do sada potpuno nepoznati članak Ivana Merza. Objavljen je u prvom godištu tada upravo pokrenutog isusovačko časopisa *Život* u br. 6, 1920. g. na str. 156-158. Članak nije veliki a nosi naslov *Dopis*. Merz je tada bio student u Beču. U članku Merz opisuje duhovno stanje studenata i intelektualca u Austriji nakon Prvoga svjetskog rata. Divi se poratnoj akademskoj mladeži koja usred materijalne bijede traži istinu i životnu orijentaciju. Kada piše o drugima očito je da među njih ubraja i sebe. Ovo

razmišljanje 23–godišnjega banjalučkog studenta u Beču, iza kojega stoji trogodišnje iskustvo rata i boravka na bojištu, pokazuje kako on na stvarnost gleda očima vjere i sa stanovišta teologije povijesti pa i kršćanske mistike. Članak nije dugačak te ga donosimo ovdje u cijelosti bez jezičnih i pravopisnih intervencija, onako kako je tada objavljen u *Životu*. Merz je nastavio surađivati u tome časopisu u kojem je tijekom života objavio dvanaest radova.

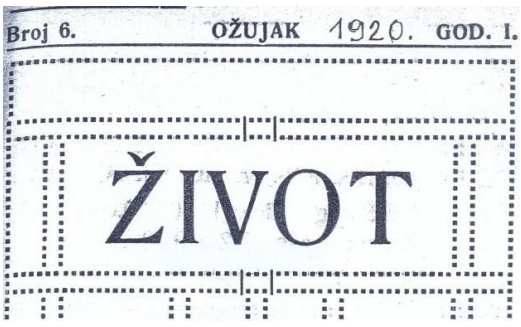

DOPIS

Beč, u siječnju 1920.

U akademičkim krugovima je studij fundamentalnih istina aktualan. Glad i studen mori intelektualce. Njihovo trpljenje nije prestalo. Lišeni najvažnijih životnih potrepština, razmišljaju. Temeljna životna pitanja što su ih okupila u šančevima, još i sada potresaju njihovim dušama. Oni se organizuju u klubove i tu raspravljaju o vječnim istinama. Upravo je dirljivo zalaziti u klub Kristokrata gdje akademičari raznih narodnosti, te Židovi, kvekeri i protestanti, tolstojevci i bezvjerci, nazarenci i drugi čitaju Novi zavjet jer su uvjereni da je Hristova osoba jedini vođa koji je kadar da zgaženo čovječanstvo pridigne. Svaki bi ateista protrnuo gledajući kako ti ljudi upravo divskom energijom traže Istinu, kako ih neka nutarnja sila tjera da traže put; osjetio bi jamačno svatko da mora ekzistirati neka silna energija koja uzrokuje taj nemir u njihovim dušama koja upravo poput kakove sisaljke k sebi vuče ljudske duše.

Takovo je raspoloženje u akademskoj inteligenciji izvan univerzalne Crkve. Među samim katolicima nastala je tendencija radikalizma. Uvidjeli su naime da i na njima leži silna krivnja radi krvoprolića, radi zadnjih katastrofa čovječanstva, ta kadšto su i reprezentirajući slojevi kršćanstva bili prvaci nacionalnog šovinizma. Katolici uviđaju da nijesu slijedili Kristovu nauku. Nastala je zato reakcija, ponovno se proučava kršćanstvo i neizmjerno duhovno blago što ga je kroz stoljeća u sebi nagomilala Crkva. – Po cijeloj Njemačkoj niču u zadnje vrijeme organizacije kojima je cilj da se proučava kršćanski svjetovni nazor. (*Zur Vertiefung der christlichen Weltanschauung*).

Ovdje se u Beču također nedavno osnovalo društvo „Logos“ (I., Predigergasse 13), koje je započelo intenzivno raditi. Najveću važnost polažu na subjektivni odnošaj pojedinaca k vječnim problemima. Razni članovi iznašaju svoje poteškoće, analiziraju se djela raznih filozofa, umjetnika, sociologa i nastoji se primijeniti kršćanski svjetovni nazor u prosuđivanju svih kulturnih pojava. Nekršćanstvo se ne odbija prezirnom gestom kao što se to nažalost često čini, već se nastoji proniknuti u besmrtnu dušu auktora i izlučiti iz nje one elemente koji su produkt „duše po naravi svojoj kršćanske: *animae naturaliter christianae*“. Na taj način su npr. obradili Nitzscheovog *Zarathustru*, pokazali su njegovu genijalnu sposobnost opažanja, izlučili ispod ruševina njegove filozofije realni nagon koji je u svakome čovjeku da postane nešto više od čovjeka – da postane, kako Nietzsche kaže, nadčovjek, dok kršćanstvo od njega stvara nešto još više: dijete Božje, itd. Raspravljalo se o Isusovim čudesima, o čudesima iza Isusa (n. pr. čudo sv. Januarija u Napulju), i o stanovištu koje zauzimlje Katolička Crkva u tim pitanjima. Na bazi fundamentalnih istina i dubokog religioznog života grade veliki narodi svoju kulturu. A mi? Zamislimo se!

Zagreb-Jelkovec, 26. veljače 2015.

Molitvena zajednica bl. Ivana Merza

U nedavno osnovanoj župi sv. Ivana Pavla II. u Jelkovcu, na istočnoj strani Zagreba u okviru župe već nekoliko godina djeluje muška molitvena zajednica bl. Ivana Merza. Njezin osnivač i voditelj g. Vladimir Marčinko, veliki štovatelj bl. Ivana Merza, poslao nam je ovaj izvještaj o aktivnostima ove zajednice. Izvještaj donosimo u cijelosti:

"Naša molitvena zajednica, čiji je zaštitnik bl. Ivan i koja se zove njegovim imenom, sastaje se na molitvu svakoga ponedjeljka nakon večernje sv. mise. Budući da još nemamo crkve jer je župa nedavno osnovana, sv. mise i ostale župske aktivnosti obavljaju su u atomskom skloništu kraj škole. Na početku uvijek pozdravimo našega bl. Ivana (sjedeći u krugu uz njegovu sliku), pročitamo odlomak iz njegova dnevnika i zamolimo ga da se moli s nama. Članovi molitvene zajednice su ga iskreno zavolili, rado ga štuju , prikazuju mu devetnice i čitaju njegov dnevnik. Osjećamo da nam je blizak, da nas razumije i s povjerenjem mu otvaramo naša srca i uzdamo se u njegov zagovor.

Svakoga mjeseca napravimo plakat koji je izvješen na dva mjesta na zidu crkve, s njegovim mislima i to na način da se trudimo pratiti aktualnosti crkvene godine. Tako nastojimo upoznati čitavu našu župu s našim bl. Ivanom. O blagdanu Svih Svetih iskoristili smo dio prezentacije koju je o blaženom Ivanu napravio njegov veliki štovatelj sada pok. Darijo Blažević, inače bivši suradnik Postulature. Vjerujemo da ga je Gospodin nagradio za sav njegov trud i vjernost i da se nalazi s Ivanom u nebeskoj slavi. O Božićnom vremenu (Došašće-Božić-Bogojavljenje-Svjećnica) napravili smo plakate s tekstovima Marice Stanković u želji da i ona bude poznata u našoj župi i da se proširi njeno štovanje. Trenutno je na zidu crkve aktualan korizmeni plakat bl. Ivana s njegovim mislima o postu, odricanju, žrtvi, molitvi… U prilogu dostavljam nekoliko zadnjih plakata. Prilažemo također i sliku članova naše zajednice ispred naše 'crkve' tj. atomskog skloništa u Jelkovcu."

Vladimir Marčinko

Zagreb, 13. ožujka 2015.

Proslava Papina dana – baština bl. Ivana Merza – 13. III. 2015.

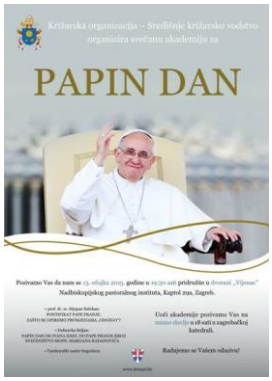

Nakon povratka s velikoga orlovskog hodočašća u Rim za Jubilarnu godinu 1925. bl. Ivan Merz predložio je vodstvu Hrvatskog orlovskog saveza da se u katoličkoj javnosti slavi Papin dan, tj. obljetnica izbora za Petrova nasljednika onoga pape koji trenutno vrši tu službu. Taj je prijedlog bl. Ivana Merza bio prihvaćen pa se tako u našoj katoličkoj javnosti sve do 1945. g. tj. do dolaska komunističkog režima slavio Papin dan. Slavljenje Papina dana obnovljeno je oslobođenjem Hrvatske od komunizma i dolaskom demokracije. Ove godine Papin dan proslavljen je u petak 13. ožujka 2015. g. na drugu obljetnicu izbora Pape Franje za Petrova nasljednika. Program proslave je sljedeći: u 18 sati služila se u zagrebačkoj katedrali sv. misa, a nakon sv. mise 19,30 s. u dvorani „Vijenac" Nadbiskupijskog pastoralnog instituta,

Kaptol 29a Zagreb, priređena je prigodna akademija. Na ovogodišnjoj akademiji sudjelovali su ovi predavači sa sljedećim temama:

Prof. dr. sc. Stjepan Baloban: *Pontifikat pape Franje. Zašto se opiremo promjenama „odozgo“.* - Dubravka Beljan: *Papin dan od Ivana XXIII. do pape Franje kroz svećeništvo mons. Marijana Radanovića.* Svojim zanimljivim glazbenim izričajem program akademije upotpunio je Tamburaški sastav bogoslova. – Ovogodišnju proslavu Papina dana organizirala je Križarska katolička organizacija.

Zagreb, 19. ožujka 2015.

Međunarodni literarni natječaj „Nagrada Ivan Merz“ – 19. III. 2015.

I ove je godine Nadbiskupska klasična gimnazija iz Zagreba organizirala literarni natječaj „NAGRADA IVAN MERZ“. Na natječaj je pristiglo 30 radova iz srednjih škola iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Komisija u sastavu prof. Gabelić, prof. Jakovljević, prof. Jurak, prof. Pintar i prof. Paripović pročitala je i ocijenila sve radove. Nakon zbrajanja bodova, rezultat je sljedeći:

Prvo mjesto osvojila je MATEA PAVIČIĆ, 3. c, Nadbiskupska klasična gimnazija u Zagrebu.

Drugo mjesto dijele DORIS JAGARINAC, 3. raz., Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici i MARTINA STIJEPIĆ, 4. raz., Katolički školski centar Sarajevo, Srednja medicinska škola.

Treće mjesto dijele: IVANA GOJEVIĆ, 1. a, Nadbiskupska klasična gimnazija iz Zagreba i JELENA JURIĆ, 3. raz., XII. gimnazija, Zagreb.

Tema za ovogodišnji natječaj bila je jedna misao koju je bl. Ivan Merz zapisao u svome Dnevniku na talijanskom bojištu za vrijeme Prvoga svjetskog rata kad je jednom talijanskom zarobljenom vojniku pomogao kad je bio ranjen. Ta njegova misao glasi: *Učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi temelj je svakoga duševnog života.*

Dodjela nagrada upriličena je prigodom proslave Dana škole koji je Nadbiskupska klasična gimnazija slavila na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka. Nagrade je podijelio p. Božidar Nagy, postulator za kanonizaciju bl. Ivana Merza. Uz novčani prilog nagrađeni učenici dobili su svatko po jedan svezak Sabranih djela bl. Ivana Merza.

U nastavku donosimo ovogodišnji prvonagrađeni rad. Napisala ga je MATEA PAVIČIĆ, 3. c, iz Nadbiskupske klasične gimnazije u Zagrebu.

„Učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi temelj je svakog duševnog života“

Od samog početka utkana je u čovjeku sreća što se javlja za svakog vedrog dana, ljutnja što dolazi iz tame i ljubav što se krije u svakoj našoj pori. Utkana je potreba za pomaganjem onima kojima je to potrebno i spoznaja da dobra djela treba činiti drugima.

Na nama je da shvatimo koliko velik dar krijemo u sebi. Stvoreni smo kako bismo iz dana u dan mogli tražiti ono dobro u ljudima, kako bismo mogli spoznati da nismo sami, da je

i drugima potrebno ono dobro u nama. Svakim jutrom tu dobrotu treba buditi, osjećati i dijeliti s drugima. Svakog je dana treba njegovati i nadograđivati. Svijest o tome koliko je divno pomagati treba izdići u neku drugu dimenziju, daleko od gomile što okreće glavu, materijalnih vrijednosti što promiče današnje društvo i kratkotrajnih zadovoljstava što ne ostave traga. Ono što se razvija u nama kada pomažemo i pružamo ljubav drugome najsnažniji je i najvrjedniji osjećaj. Toliko je snažna ta struja dobrote što se širi cijelim našim bićem, ispunjava sve praznine i gradi temelj našeg duševnog života. Gradi nas kao čovjeka, kao osobu koja pomaže. Sva je ljepota ovog vremena skrivena, upravo u djelima ljubavi, skrivena je u onim iskrenim riječima što kažu *hvala* i toplom osmijehu koji jednostavnom, zakrivljenom linijom predstavlja najljepšu moguću nagradu i priznanje. Učiniti djelo ljubavi znači pomoći, dati ono najbolje od sebe za drugoga, saslušati, pružiti ruku, biti potpora, a ne očekivati ništa zauzvrat. Tek kada naučimo cijeniti mir što se u nama budi pružajući pomoć drugima, moći ćemo reći kako smo spoznali pravu bit dobrih djela, djela ljubavi. Činiti dobro onome koji trpi oplemenjuje svaki djelić našeg tijela. Čvrst je to temelj na kojem počiva ono što se zove *biti čovjekom*, krenemo li graditi duševni život od te točke koja se neprestano isprepliće s drugim životnim pričama i iskustvima naši temelji će biti snažni, baš kao i osobnost koju ćemo najbolje sagraditi pružajući ljubav drugima. Ne znam postoji li ljepši osjećaj od onoga kada znaš da si nekome potreban, netko te negdje na ovoj planeti treba. Netko tamo daleko ili ovdje blizu, žudi za tvojom ljubavlju i ti, da baš ti, stvoren si da pomažeš. Nikada se nemoj udaljiti od tog čudesnog poziva što prije svega, pomaže tebi. Pomoći onome koji trpi znači biti svjestan svoje uloge i važnosti u ovome svijetu. Otvorena srca prihvati taj poziv i sve one trenutke blagostanja i mira što dolaze s njim jer učiniti djelo ljubavi čovjeku koji trpi temelj je bez kojeg nismo potpuni.

Matea Pavičić

Grablje-Hvar, 7. travnja 2015.
Postavljena spomen-ploča bl. Ivanu Merzu

Za vrijeme svoga boravka na Hvaru 1926. i 1927. g. bl. Ivan Merz je posjećivao orlovska katolička društva koja su djelovala u nekoliko mjesta na otoku Hvaru: Stari Grad, Sveta Nedjelja, Brusje, Vel. Grablje i sam grad Hvar.

Tako je u rujnu mjesecu 1927. posjetio Vel. Grablje i ondje je sudjelovao na gimnastičkom sletu orlovskih društava. Don Mate Blašković, župnik iz Sv. Nedjelje koji ga je tom prigodom posjetio u Vel. Grablju opisao je svoj susret s bl. Ivanom u jednom članku objavljenom nakon smrti bl. Ivana. Ondje spominje kako mu je u župnoj crkvi u Vel. Grablju bl. Ivan Merz veoma pobožno ministrirao sv. misu koju je Don Mate služio na oltaru Majke Božje. Na inicijativu župnika vlč. Jure Martinića i samih župljana u spomen na posjet i boravak bl. Ivana Merza u ovome mjestu župa Vel. Grablje postavila je za Uskrs 2015. spomen ploču u čast bl. Ivana Merza na vanjski zid crkve kraj mjesta gdje se s nutarnje strane nalazi oltar Majke Božje.

Ploču je na uskrsni ponedjeljak, 7. travnja 2015. nakon prijepodnevne sv. mise u nazočnosti župnika i župljana otkrio i blagoslovio p. Božidar Nagy, postulator bl. Ivana Merza.

Tekst ploče glasi:

APOSTOL HRVATSKE MLADEŽI
BLAŽENI IVAN MERZ
(1896. – 1928.)
BORAVEĆI NA HVARU 1927. g. POSJEĆIVAO JE VELO GRABLJE
I NA BLAGDAN ZAŠTITNIKA ŽUPE 27. IX. 1927. SUDJELOVAO JE
NA GIMNASTIČKOM SLETU ORLOVSKE KATOLIČKE
ORGANIZACIJE. U OVOJ JE CRKVI KOD OLTARA MAJKE BOŽJE POBOŽNO
MINISTRIRAO SV. MISU DON MATI BLAŠKOVIĆU.
OVU SPOMEN PLOČU POSTAVLJA
ŽUPA VELO GRABLJE
O SVETKOVINI USKRSNUĆA GOSPODNJEG 2015.

Varaždin, 18. travnja 2015.
Kamp o bl. I. Merzu i sl. B. M. Stanković

Bl. Ivan Merz i sl. B. Marica Stanković bili su tema kampa za mlade zajednice Totus Tuus koji se još 18. i 19. travnja 2015. održao kod sestara uršulinki u Varaždinu. Molila se krunica, pjevalo se, mladi su se nakon pripreme mogli ispovjediti i zajedno proslaviti sv. misu. Nakon večere pročitala se Riječ Božja kao poticaj za življenje svetosti u svakodnevici te je bilo klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Igrali su društvene igre te su se odlučili za malu žrtvu bdijenja u 3 sata u noći izmolivši krunicu Božanskog Milosrđa. Novo jutro mladi su započeli krunicom i svetom misom, a nastavili su boljim upoznavanjem dvoje hrvatskih duhovnih velikana. Oduševljeni njihovim životima, odlučili su da će za vrijeme ljetnih praznika posjetiti grob Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu i grob Marice Stanković na Mirogoju i to su i učinili tijekom mjeseca srpnja ove godine. Žrtva, euharistija i apostolat bili su program života dvoje hrvatskih duhovnih velikana: blaženika Ivana Merza i službenice Božje Marice Stanković. Oboje katolički laici koji su u teškim vremenima prve polovice 20 stoljeća odgajali hrvatsku mladež po načelima katoličke vjere. Papa Ivan Pavao II. proglasi je blaženim Ivana Merza 2003. godine i stavio ga kao uzor mladima i vjernicima laicima. Time je Merz postao zaštitnikom hrvatske mladeži. Papa Benedikt XVI. uvrstio je Merza 2007. godine među 18 najvećih štovatelja svete Euharistije. Službenica Božja Marica Stanković blisko je surađivala s Ivanom Merzom. Na skupu prosvjetnih djelatnika 1945. godine javno je ustala u obranu nadbiskupa Stepinca te je bila politički osuđena od strane komunističkog režima na 5 godina zatvora u ženskom logoru u Slavonskoj Požegi. Od posljedica teškog života u zatvoru ubrzo je i umrla. Osnovala je prvi svjetovni institut u Hrvatskoj zajednicu Suradnica Krista Kralja koja djeluje i danas.

Fotografije s ovoga kampa mogu se naći na ovoj internetskoj stranici:
http://www.totustuus.hr/%cb%9dkatolicka-vjera-je-moje-zivotno-zvanje

Zagreb, 27. travnja 2015.
Ivan Merz u hrvatskom udžbeniku za povijest Prvoga svjetskog rata

Školska knjiga objavila je priručnik za povijest o Prvom svjetskom ratu koji je namijenjen za učitelje u osnovnim školama i profesore u gimnazijama; na ovogodišnjem državnom natjecanju iz povijesti bio je i obavezna literatura za učenike natjecatelje.

Na 75 str. ovoga udžbenika autori spominju i Ivana Merza te donose nekoliko zanimljivih izvadaka iz njegova ratnog Dnevnika. Uspoređuju ratno iskustvo Ivana Merza s onim od engleskog pjesnika Siegfrida Sassona čiju pjesmu *Sanjači* također donose. Uz njihove tekstove objavljene su i ratne fotografije, dvije Ivana Merza, a jedna pjesnika Sasson.

Brusje – Hvar, 28. travnja 2015.
Prvi trg bl. Ivana Merza

Prva obljetnica posvete obnovljene crkve sv. Jurja i novoga oltara u Brusju na Hvaru svečano je proslavljena 28. travnja 2015. Ova je obljetnica posebno obilježena proglašenjem imena trga ispred crkve, a koji će se od sada zvati „Trg bl. Ivana Merza“ za što je inicijativu dao sadašnji župnik don Jure Martinić.

Zalaganjem istoga župnika osim proglašenja imena trga, koji je obilježen postavljanjem ploče s natpisom imena trga, otkrivena je i blagoslovljena još jedna ploča na vanjskom bočnom zidu crkve u spomen bl. Merza koji je pohodio Brusje i njegovu crkvu, te u Orlani – dvorani tadašnje Orlovske organizacije održao predavanje za mještane u rujnu mjesecu 1927. godine.

Tekst ploče glasi:

BLAŽENI IVAN MERZ (1896.-1928.)

Apostol hrvatske mladeži i veliki štovatelj sv. Euharistije, posjetio je ovu crkvu i u njoj se molio u mjesecu rujnu 1927.g. prigodom svoga pohoda Orlovskom društvu u Brusju za vrijeme zaslužnog župnika Don Jurja Dulčića. Blaženi Ivane moli za hrvatski narod i njegovu mladež!

Dok u pojedinim mjestima po Hrvatskoj već postoje ulice koje nose naziv po bl. Ivanu Merzu, ovo je prvi puta da je i jedan trg dobio ime po bl. Ivanu Merzu.

Prošle godine hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk svečano je posvetio obnovljenu crkvu sv. Jurja i novi oltar u mjestu Brusju na otoku Hvaru.

Tom je prigodom proglasio da će ova crkva od sada biti i mjesto posebnog čašćenja bl. Ivana Merza jer su u novi oltar ugrađene njegove relikvije. Ova župa osim toga bit će i mjesto odakle će se dalje širiti štovanje bl. Ivana po Hvaru. U tu svrhu nabavljen je i veliki kip bl. Ivana koji je postavljen u crkvi.

Banja Luka, 7. svibnja 2015.
Deset godina Katoličke gimnazije „Bl. Ivan Merz“

U povodu obilježavanja Dana škole i 10. obljetnice osnutka, Opća gimnazija Katoličkog školskog centra u Banjoj Luci i ove godine je od 5. do 7. svibnja, treću godinu zaredom, organizirala kulturnu manifestaciju “Dani Ivana Merza”, u sklopu koje je održana i “Večer kratkog filma” na kojoj je prikazano šest učeničkih kratkometražnih filmskih uradaka. Treći dan manifestacije počeo je koncelebriranom misom koju je predslavio banjolučki pomoćni biskup Marko Semren u župnoj crkvi Pohoda BDM u Banjoj Luci. Na misi su sudjelovali profesori, učenici i prijatelji banjolučkog KŠC-a. Nakon mise u KŠC-u je upriličeno predstavljanje školskog lista “Jubilejski Gimnazijalac”, te dodjela pohvalnica i zahvalnica.

Predstavljajući list, ravnatelj Centra mons. mr. Ivica Božinović naglasio je kako je prije deset godina "KŠC u Banjoj Luci iznikao u novom ruhu, koje mu je dao Sustav katoličkih škola za Europu u BiH, a na starim temeljima katoličkog školstva u banjolučkom kraju". Podsjetio je na prvu pučku katoličku školu u Banjoj Luci, koju su 1859. osnovali franjevci, te nemjerljiv doprinos odgoju i obrazovanju koju su u banjolučkom kraju u drugoj polovici 19. i prvoj polovici 20. stoljeća dale u svojim brojnim školama, zavodima, sirotištima i zabavištima, redovnice milosrdnice sv. Vinka i klanjateljice Krvi Kristove, te redovnici trapisti. Spomenuo je i činjenicu da je trapistička Visoka filozofsko-teološka škola zapravo nepriznati preteča visokog školstva u Banjoj Luci.

Direktorica škole prof. Anđa Tomić osvrnula se na proteklo desetljeće škole iz koje je do sada izašlo šest generacija maturanata, tj. ukupno 257 učenika. Ove godine iz škole izlazi još 54 maturanta. Kroz deset godina u školu je upisano do sada 564 učenika, a trenutačno ih je 248. Razmjenu učenika diljem Europe i Amerike prošlo je 40 učenika KŠC-a, a petero učenika bili su gosti-učenici u toj školi. Trenutačno je u školi gost-učenik iz Tajlanda. Uručila je pohvalnice najuspješnijim učenicima, odnosno onima koji su se istaknuli na raznim područjima i time dali doprinos razvoju škole. Dodijeljene su i diplome pobjednicima ovogodišnje "Merčeve olimpijade", kojU je organizirala prof. Blaženka Ivekić, vjeroučiteljica. Ravnatelj je podijelio zahvalnice osobama i institucijama koje su pridonijele razvoju Centra.

Utemeljitelj Centra banjolučki biskup Franjo Komarica izrazio je "radost i oduševljenje zbog desetgodišnjega plodonosnog rada KŠC-a u Banjoj Luci". Pozvao je nazočne: "Zajednički, konstruktivno radimo i izgrađujmo vlastitu budućnost, ali i budućnost naših bližnjih. Kuću kućom čine ukućani, grad gradom čine građani, tako i školu svi koji u nju ulaze i u njoj borave. Nastavite i dalje ostvarivati rezultate kojima ste dosada pronosili ime škole, te neka vama, ali svima drugima taj uspjeh bude poticaj za daljnju izgradnju." Biskup je čestitao i zahvalio profesorima na njihovu dosadašnjem radu i zalaganju te ih potaknuo na ustrajnost, a svim roditeljima zahvalio je na povjerenju u KŠC. Obećao je da će se i dalje moliti i maksimalno zalagati "da ova mlada biljka zdravo raste, da se drži svojih tračnica i kao takva donosi bogate sadržaje". Biskup je uručio zahvalnice djelatnicima koji u KŠC-u rade od osnutka, njih šestoro. Svojom pjesmom "Češka beseda" iz Banje Luke dala je doprinos ljepoti večeri.

Proslava Dana škole 8. svibnja započela je "Danom otvorenih vrata". Brojni budući gimnazijalci i njihovi roditelji posjetili su školu i obišli radionice koje su na izvanredno privlačan način pripremili nastavnici KŠC-a. Vrhunac proslave Dana škole bila je maestralna učenička izvedba mjuzikla "Petar Pan" za koji je libreto napisao prof. Anton Šarac, glazbu za songove mr. Suzana Kusovac, profesorica glazbe u KŠC-u i prof. Radojica Sladoje, koji je napisao i aranžmane, scenografiju Davor Paponja, profesor likovne kulture u KŠC-u, a sve to uz svesrdnu pomoć Lade Jakovljevića, koji je bio odgovoran za zvuk i tehničku podršku.

Zagreb, 7. svibnja 2015.

Judo-natjecanje u OŠ. Dr. Ivan Merz u okviru dana škole

U četvrtak, 07. 5. 2015, u dvorani OŠ ”Dr. Ivan Merz” održano je finalno, 5. kolo Judo Valbado lige ”Dr. Ivan Merz”. Natjecanje je organizirano u okviru proslave Dane škole i već tradicionalnog višekategorijskog natjecateljskog projekta ”Put k suncu**”**. Uz nazočnost roditelja, simpatizera i navijača, održano je nekoliko lijepih mečeva te je vidljiv dobar napredak u odgoju i edukaciji djece i mladeži kao i dojmljiv napredak odraslih natjecatelja.

Nakon održanog susreta podijeljena su odličja za ukupno ostvareni poredak lige.

Konačni rezultati:

Mlađa djeca A: 1. Andro Vranić, 2. Ena Vranić, 3. Marko Kustura, 4. Mak Isaibegović, 5. Sven Ton, 6. Marko Vranić, 7. Fran Bardač, 8. Noa Vujasin, 9. Toni Dvornik.

Mlađa djeca B: 1. Nikola Dujmović, 2. Filip Dujmović, 3. Matija Fistrić, 4. Noa Dedić.

Starija djeca: 1. Leo Čelić, 2. Fran Jurišić, 3. Stjepan Šošić, 4. Patrik Prugelhof, 5. Alan Alibegović i Filip Brcko, 6. Borna Maričević, 7. Bruno Andonov.

Mladež-odrasli A: 1. Tomislav Dragović, 2. Toni Odak, 3. Ante Šabić, 4. Ervin Cividini.

Mladež-odrasli B: 1. Marko Skender, 2. Kenneth Kostrešević, 3. Fran Ante Krce, 4. Sven Dombre, 5. Filip Franković.

Valbado Trivium: 1. Roko Fazinić, 2. Tin Markeš, 3. Dario Čepl.

Judo Klubu ”Novi Zagreb” i Judo Klubu ”Dojo” dodijeljena su Priznanja – Diplome za sjećanje na vrhunskog Judo-sportaša Stjepana Jurička i na svestranu sportašicu donatora Mariju Bosnar, rođena Krnjević. U ligi je ukupno sudjelovalo 33 natjecatelja svih dobnih kategorija te je ovakav način aktivnosti dviju suradničkih sportskih udruga, JK Novi Zagreb i JK Dojo, odličan model situacijskog treninga i nastupa svih sudionika.

Cijelo natjecanje odvijalo se pod slikom bl. Ivana Merza koju je izradio ing. Krešimir Jakumetović. Organizatori natjecanja željeli su i na takav način istaknuti povezanost sadašnje generacije mladeži s njihovim uzorom bl. Ivanom Merzom koji je i sam bio sportaš i pisao je o važnosti sporta za mladež.

Priredio:
prof. Zdravko J. Baršnik

Zagreb, 9. svibnja 2015.

Održan šesti „Put k Suncu“

U subotu 9. svibnja 2015., dan uoči blagdana bl. Ivana, u zagrebačkoj OŠ „Dr. Ivan Merz” održano je 6. natjecanje „Put k Suncu“, natjecateljski projekt za upoznavanje lika i djela bl. Ivana Merza i humanih vrijednosti koje je promicao. Program je započeo himnom natjecanja „Hvala ti, Orle Kristov” koji se razlijegao školskim dvorištem na divnom, toplom proljetnom danu. U ime OŠ „Dr. Ivan Merz” mlade je natjecatelje, njihove mentore i sve nazočne pozdravio ravnatelj škole, gospodin Zvonko Piljek, prof. Postulator dr. Božidar Nagy u svome je pozdravnom govoru naglasio važnost i smisao cijele manifestacije.

Natjecanje je održano u 5 kategorija: natjecanje u znanju, literarno natjecanje, računalno natjecanje, likovno natjecanje i sportsko natjecanje.

U sportskom dijelu natjecanja u košarci pobijedile su muška i ženska ekipa, svaka na svome području, iz OŠ Remete pod vodstvom profesora Ivana Hercigonje.

Tema likovnog dijela natjecanja bila su mjesta gdje je živio i kuće u kojima je stanovao bIvan Merz. U učionici br. 8 gdje je blaženi Ivan Merz umro na glasu svetosti, budući da je ova škola bila prije bolnica, nakon što smo se pomolili otvorena je izložba dječjih likovnih radova posvećena Blaženiku. Postulator je proglasio nagrađene i pohvaljene na izložbi. Mag. art. Lahorka Rožić, akademska slikarica i prof. Likovne kulture, likovno-kritičkim osvrtom provela je nazočne izložbom objasnivši im nagrade.

Prvo mjesto osvojila je OŠ „Monte Zaro" iz Pule. Učenici koji su sudjelovali u izradi rada jestu: Mihovil Smoljan i Nicole Zelenović, 7. a, Leo Kocijan, 7. b, Ana Družeta i Matea Nikolić, 6. b. Likovno nadahnuti mjestima u kojima je obitavao bl. Ivan izradili su originalni plakat na privlačnoj crvenoj podlozi.

Marko i Danijel Balaško, dvojica braće blizanaca, učenika 5. a razreda zagrebačke OŠ „Dr. Ivan Merz" nacrtali su plakat s mjestima gdje je živio i kućama u kojima je stanovao bl. Ivan Merz. Zaintrigirao ih je ratni period Dnevnika bl. Ivana Merza. Istraživali su i otkrivali što je mladi Ivan provodeći tri godine u Prvom svjetskom ratu od 1. ožujka 1916. do 30. studenog 1918. tijekom boravka u Austriji, Sloveniji i sjevernoj Italiji zapisivao. Uklopili su u plakat citate njima najzanimljivijih rečenica iz ratnog dijela Dnevnika navevši nadnevak i mjesto. Izrazili su duhovnost koja zrači iz ovog plakata. Spojili su spiritualno s tvarnim. Cijeli rad odiše geometrijskim redom i urednošću. Stručni ocjenjivački sud im je dodijelio 2. nagradu.

Treću nagradu osvojili su učenici 5. a razreda: Niko Žužul, Nikola Matinec Slako, Claudio Mateša, Natalija Kovač, David Glezer, Magdalena Dragić, Tomislav Dragičević, Blaž Šimunović i Ante Zovko iz zagrebačke OŠ Ivana Gundulića. Oni su likovno izrazili doživljaj Bazilike Srca Isusovog u Palmotićevoj 33, kamo je bl. Ivan svakodnevno dolazio na svetu misu i pričest u jutarnjim satima, i gdje se nalazi grob bl. Ivana kamo je prenesen s Mirogoja. Svoj su rad izradili slikarskom tehnikom mozaika kontrastom boje prema boji. Uvlači nas da otkrijemo ljepotu sitnih raznobojnih trganih kolaž papirića složenih u jedinstvenu cjelinu. Rezultate dječje kreativnosti mogu se naći i na ovoj web stranici:

http://akademija-art.hr/art/izlobe/32738-put-k-suncu-uz-blagdan-blazenog-ivana-merza

Filipini, 9. svibnja 2015.

Svečano proslavljen blagdan bl. Ivana Merza

I ove je godine svečano proslavljen blagdan bl. Ivana Merza na Filipinima u organiziaciji Vice-postulature na čelu sa vicep-postulatorom bogoslovom Dave dela Cruzom. Proslava se pripremala nekoliko dana prije. U utorak, 5. svibnja brat Dave Dela Cruz, vicepostulator sazvao je sastanak na kojem su sudjelovali suradnici Vicepostulature kao i štovatelji našeg blaženika, i na kojem su dogovorili kako će se svetkovina bl. Ivana Merza proslaviti svetim misama u dvije katoličke crkve i jednoj kapeli koje su smještene u podzemnoj željeznici metroa u Manili, te izlaganjem relikvija (čestice kostiju, komad tkanine i drveta blaženikova lijesa).

Na sastanku je dogovoreno kako će subota, 9. svibnja biti dan proslave svetkovine blaženika, obzirom na to da se ove godine Blaženikov dan slavi na šestu vazmenu nedjelju.

U ranim jutarnjim satima u subotu je u župi Bezgrešnog začeća u Quezon City, slavljena sveta misa koju je predslavio župnik Alfredo Juan Pascual. Usprkos činjenici da je slavlje započelo u 6:00 sati, na misi se okupio veliki broj župljana a osobito mladih koji su sudjelovali u svetom misnom slavlju.

Na završetku svete mise župnik je pozvao mlade da se okupe ispred oltara kako bi ih blagoslovio, dok su ostali župljani formirajući špalir iskazivali čašćenje Blaženikovim relikivijama i molitvom tražili zagovor za zdravlje i druge osobne nakane blaženom Ivanu.

U župi sv. Ivana Pavla II. u Eastwood Citiy (Libis) slavljena je misa istog dana točno u podne. To je bio blagoslov za ovu župu da se slavi svetkovina bl. Ivana, koja je posvećena svetom papi Ivanu Pavlu II. koji je 22. lipnja 2003. beatificirao blaženog Ivana. Svetu misu je predslavio župnik župe Arnel Recinto, a na misi se okupio također veliki broj župljana koji su bili radosni zbog proslave svetkovine u njihovoj župi i čašćenja relikvija. Upečatljiva je bila šestogodišnja djevojčica koja je uputila vicepostulatoru pitanje: „Tko je on? Mislim da bi on trebao biti moj zaštitnik i mamin isto, zar ne?“ Isto tako djevojčica je zainteresirano, pokazujući na relikvijar upitala: „Što je to, je li to sveto?“ Na što joj je Vicepostulator sasvim jednostavnim njoj razumljivim riječima pojasnio: „On je bl. Ivan Merz, apostol mladih. Da on je svet, znaš li zašto? Zato jer je cijeli svoj život proveo služeći Gospodinu. Ja mislim da bi on trebao biti tvoj zaštitnik. Uvijek se moli Bogu, Majci Mariji i blaženom Ivanu, u redu?“ Umijesto odgovora djevojčica se potvrdno nasmiješila.

Proslava svetkovine bl. Ivana je svečano završila večernjom svetom misom u kapeli sv. Pedra Calungsoda na SM Aura Premiere, Taguig City. Stotine vjernika se okupilo tako da je sveta misa morala biti slavljena izvan kapele, a misu je slavio vlč. Gil Dulay. Brat Jorge Kevin Ison je uveo vjernike u svetu misu i nekoliko riječi progovorio o blagdanu bl. Ivana, dok je vicepostulator Dave Dela Cruz govorio vjernicima o bl. Ivanu Merzu. Vicepostulator je i prije završnog blagoslova rekao nekoliko riječi. Tom prilikom je istaknuo da je 95% filipinskih mladih udaljeno od Krista i pod utjecajem zloga te je naglasio da je zbog toga potrebno Gospodinu i Majci Mariji upućivati molitve za mlade po zagovru bl. Ivana Merza, a svoje navode je potkrijepio i svojim vlastitim iskustvom i izbavljenjem, jer se molio sv. Ivanu

Pavlu II. i bl. Ivanu Merzu za zagovor da se udalji od zlog duha, te je potvrdio kako su ovaj svetac i blaženik zaista snažni zagovornici i kako nečastivi ima strah od njihova zagovora. Nakon svjedočenja Vicepostulatora vlč. Gil Dulay je relikvijama bl. Ivana blagoslovio okupljene mlade a nakon svete mise župljani su imali prilike častiti relikvije i moliti se pred njima za zagovor blaženog Ivana.

Na koncu, zaista je bio blagoslov ali isto tako i prekrasno iskustvo svim suradnicima Vicepostulature za kanonizaciju bl. Ivana Merza na Filipinima proslaviti blagdan našeg blaženika. Ovim aktivnostima vjerujemo da će mnogi mladi, a po zagovoru bl. Ivana, okrenuti svoj život Gospodinu, i da će mnoge njihove molitve biti uslišane po zagovoru bl. Ivana Merza. - *Vijest priredio: Gabriel Adriane D. Mendez*

Vukovar, 10. svibnja 2015.
Nove pjesme u čast bl. Ivana Merza

Veliki štovatelji bl. Ivana Merza iz Vukovara, mladi inženjeri građevine Domagoj i Krešo Jakumetović i ove su nas godine obradovali svojim novim pjesmama u čast Blaženika i njegova ovogodišnjeg blagdana koji slavimo 10. svibnja. Ovogodišnje njihove pjesme donosimo u nastavku. Sve njihove prijašnje pjesme koje su spjevali u čast bl. Ivana mogu se naći na ovoj web stranici bl. Ivana u direktoriju http://ivanmerz.hr/pjesme.

Čestitamo autorima i zahvaljujemo u ime Postulature i brojnih štovatelja Blaženika na ovom lijepom doprinosu za proslavu ovogodišnjega blagdana bl. Ivana!

Na slici su braća Domagoj i Krešo uz kip bl. Ivana Merza kraj župske crkve Marijina uznesenje u Stenjevcu. Kip je ondje postavljen u spomen na događaj iz 1926. god. kada je bl. Ivan Merz po cijenu života i prolijevanja krvi zajedno s trideset mladića iz Orlovske organizacije obranio stenjevačku crkvu od svetogrdnog napada i opasnosti preuzimanja u krivovjerne svrhe. Čuvena je ona rečenica koju je Blaženik, stojeći ispred crkvenih vrata i braneći ulaz u crkvu, doviknuo tada napadačima koji su ga verbalno napadali i po njemu pljuvali: „Samo preko naših mrtvih tijela vi ćete ući u ovu našu crkvu!“ Natpis ispod kipa na mramornom postolju podsjeća na taj herojski čin bl. Ivana Merza u obrani ove crkve.

IVAN, SVETAC BOŽJI
Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s visina, živi svetac!
Svojim životom je Vječnost pokazao,
o Bogu govorio svima je stalno!
Ljubavi pravoj dizao srca je,
Vječnome Suncu pozivao duše!
Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s visina, živi svetac!
Po njegovu zagovoru milosti stižu,
po njegovoj svetosti Nebo je blizu!
Pomaže nam uvijek, moli se za nas,
apostolska duša, Ivana blaženoga!

Božji sluga, bio je dobri brat,
bio je glas s visina, živi svetac!

Domagoj Jakumetović
Prigodom blagdana Ivanova rođenja za Nebo
10.05.2015. godine

PUT PREMA KRISTU
Ivane blaženi put si nam pokazao,
Taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
Prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!
Hrabro si branio Crkvu u Hrvata,
Za vjeru i dom si bio sveti boj!
U susretu svakom sa čovjekom – bratom,
Sav sebe dao si – dao za narod svoj!
Ivane blaženi put si nam pokazao,
Taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
Prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!
U hrani si vječnoj snagu crpio,
I Božji si vitez po njoj postao!
U Kristu si pravi život našao,
Njemu srce svoje cijelo predao!
Ivane blaženi put si nam pokazao,
Taj put koji vodi prema Vječnosti!
Put koji vodi prema Kristu,
Prema Suncu – Vječnoj Ljubavi!

Krešimir Jakumetović,
Za blagdan blaženog Ivana Merza,
10.05.2015. godine

Zagreb-Španska, 10. svibnja 2015.

Proslavljen blagdan bl. Ivana Merza

U nedjelju 10. svibnja u prvoj župi posvećenoj bl. Ivanu Merzu u Zagrebačkoj nadbiskupiji svečano je proslavljen njegov blagdan. Svečanu sv. misu u 11.00 sati na velikom

Dječjem trgu ispred škole predvodio je mons. Stjepan Kožul, kanonik Prvostolnoga kaptola zagrebačkog; on je svojedobno kao Tajnik nadbiskupije sudjelovao i u dovršenju biskupijskog postupka za beatifikaciju bl. Ivana Merza. S njime je koncelebriralo desetak svećenika. Zahvaljujući i lijepom vremenu brojni župljani ispunili su trg a župski zbor uzveličao je slavlje svojim skladnim pjevanjem; izvedena je i himna bl. Ivana Merza te jedna pjesma na francuskom jer se u toj župi po uzoru na bl. Ivana Merza koji je bio profesor francuskog jezika održavaju tečajevi francuskog. Na kraju sv. mise brojni vjernici mogli su si nabaviti slike bl. Ivana koje su ponijeli u svoje domove da im bl. Ivan bude i vizualno prisutan kako je to naglasio sv. Ivan Pavao II. kad je na beatifikaciji bl. Ivana rekao da nam on treba biti i suputnik na putu u našoj povijesti.

Rim, 10. svibnja 2015.

Bl. Ivan Merz na proljetnom susretu hrvatskih studenata

Proljetni susret hrvatskih rimskih studenata održan je u nedjelju 10. svibnja u Papinskome hrvatskom zavodu sv. Jeronima. Istodobno je hrvatska rimska zajednica proslavila blagdan bl. Ivana Merza, istaknutoga katoličkog laika i profesora i sv. Leopolda Bogdana Mandića, franjevca kapucina. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je i propovijedao don Mario Popović, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije, student patrologije na Augustinianumu, član Papinskoga teutonskog zavoda "S. Maria dell'Anima". Koncelebrirali su vicerektor vlč. Marko Đurin, o. Siniša Štambuk, urednik hrvatskoga programa Radio Vatikana, te drugi svećenici na studiju u Rimu, njih tridesetak. Na misi su bili i veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici Filip Vučak te drugi diplomatski djelatnici.

Don Mario Popović osvrnuo se u homiliji na jednu od središnjih poruka u liturgijskim čitanjima vazmenoga vremena – dar Duha Svetoga koji prožima kršćansko djelovanje i življenje. Izdvojio je osobito nastanak Crkve, novoga naroda Božjega, iz Židova i pogana: "Ruši se granica postavljena nekoć od samoga Boga, kada je odvojio sebi izraelski narod kao svoj odabrani narod. Ta se barijera ruši samo i jedino s Bogom samim. Izabranom Božjem narodu potrebni su prvi put u njegovoj povijesti 'gojim', pogani – i obrnuto", rekao je don Mario i nastavio: "Na tragu misli svetih otaca upravo je različitost ona norma koja postoji zbog samoga spasenja. Bog želi da se svi ljudi spase, ali samo u odnosu s drugima. Nitko ne može zaslužiti svoje spasenje sam po sebi, u ostvarenju vlastitih snaga." Ta "paradigma komplementarnosti", kako ju je nazvao don Mario, obvezuje i nas danas u društvu koje je obilježeno raznolikošću karaktera, stavova i okruženja: "U ovom našem svijetu zanimljivo je primijetiti kako jedino čovjek istinske, prave vjere u zajednici naroda Božjega, nije tek pojedinac u bezglavoj masi podvrgnutoj ikojoj svjetskoj instituciji ili čovjeku." Don Mario istaknuo je da je kršćanski ideal – "iznad svih ljudskih dostignuća, humanističkih vrlina i umnih sposobnosti: biti pozvan od Boga". Taj se ideal ostvaruje po daru Duha Svetoga u zajedništvu Crkve, čemu su primjer bl. Ivan Merz i sv. Leopold Bogdan Mandić: "Oni su gotovo u potpunosti ostvarili svoje djelovanje te mijenjali lice zemlje u snazi Duha Božjega. Oni nisu kopija Krista, nego ostvarivanje njegova poziva ljubavi u danom povijesnom trenutku. Kao sveci, bivaju nam primjerom života i nadahnućem naše osobne pobožnosti – snagom Duha", zaključio je don Mario.

Na završetku euharistijskoga slavlja vicerektor vlč. Marko Đurin pozdravio je sve nazočne studente. Također je zahvalio predvoditelju slavlja i svima koji su na različite načine pridonijeli susretu, osobito zavodskom zboru svećenika pod ravnanjem vlč. Josipa Vidasa, te hrvatskim bogoslovima iz Zavoda "Germanicum et Hungaricum" koji su asistirali pod misom. Kako se polako približava kraj akademske godine, zaželio je svima uspješno ispitno razdoblje. Susret je nastavljen prigodnim druženjem u zavodskim prostorijama.

Banja Luka, 10. svibnja 2015.

U katedrali proslavljen blagdan bl. Ivana Merza

Blagdan bl. Ivana Merza, prvoga blaženika vjernika laika iz hrvatskog naroda s područja Bosne i Hercegovine, proslavljen je 10. svibnja nedjeljnim misnim slavljem u banjolučkoj katedrali. Koncelebrirano misno slavlje je predslavio domaći biskup Franjo Komarica, a propovijedao je pomoćni biskup Marko Semren. U koncelebraciji s biskupima su bili: preč. Pero Ivan Grgić, rektor katedrale, preč. Jerko Klinc te vlč. Zlatko Matić, biskupov tajnik. Među nazočnim vjernicima bio je i veći broj redovnica. Pjevanje je predvodio katedralni zbor pod ravnanjem s. Damjane Kovačević. Misno slavlje je bilo i medijski popraćeno od servisa radiotelevizije BHRT.

Na početku mise biskup Komarica je pozvao sve da "zagovoru bl. Ivana Merza preporuče duhovne i tjelesne potrebe vjernika laika, a osobito naših mladih". Potaknuo je vjernike da što češće dolaze "pred relikvije u kapelicu Bl. Ivana Merza u katedrali, gdje su već mnogi doživjeli uslišanja u svojim molitvama".

U propovijedi biskup Semren govorio je o blaženom Ivanu Merzu, naglasivši da ga je "liturgija Crkve oblikovala u njegovu duhovnom životu". Život i djelo bl. Ivana Merza (1896. – 1928.), Banjolučanina, bili su živa i svjedočka proslava Boga. On je u svome vremenu bio Božji svjedok, Kristov vjernik svjetovnjak, pravi apostol i stoga je duhovni velikan, istaknuo je biskup Semren. Merz je bio prožet sviješću da slaveći sveto bogoslužje stojimo pred prijestoljem Svevišnjega, da se nad nama Nebo otvara, da nas anđeli i sveci okružuju. Stoga je s pravom nazvan promicatelj, pionir liturgijske obnove u Hrvatskoj. Za svoju doktorsku radnju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu odabrao je liturgiju s naslovom: L'influenca de la liturgie sur les ecrivains francais – Utjecaj liturgije na francuske pisce od Chateaubrinda do naših dana. Obradio je 25 pisaca a k tome još spomenuo drugih 39, što je impozantan broj od 64 pisaca. Između Merčevih obrađenih pisca spominjemo sada samo Paula Claudela.

Na Merčevu liturgijsku, poglavito euharistijsku duhovnost i pobožnost, stavio je zlatni pečat papa Benedikt XVI. koji u svojoj apostolskoj pobudnici *Sakrament ljubavi* među onim svecima kojima je sakrament Euharistije uvijek bio središte njihove svetosti, spominje i našega Hrvata Ivana Merza. To je najveće priznanje našemu blaženiku i svima hrvatskim katoličkim vjernicima, štovateljima presvete Euharistije i ljubiteljima liturgije. Imamo učitelja učimo od njega i neka nam uvijek bude izazov za bolji i uspješniji život, pozvao je biskup Semren. U povodu Majčina dana koji se slavio istoga dana osvrnuo se i na dragocjenu ulogu koju majka ima u jednom narodu, društvu i općenito u čovječanstvu, te pozvao na zahvalnost svim majkama.

Pred kraj mise ispred relikvijara bl. Ivana Merza biskup Komarica izmolio je zajedno sa suslaviteljima prigodne molitve i litanije bl. Merzu, te molitvu za blagoslovljeni pohod pape Franje u Sarajevo. Po završetku mise biskupi, svećenici i okupljeni vjernici častili su relikvije bl. Ivana Merza.

Zagreb-Palma, 10. svibnja 2015.

Proslava blagdana bl. Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova

U Bazilici Srca Isusova u Zagrebu gdje se nalazi grob Bl. Ivana Merza, i koju je Blaženik posjećivao svakodnevno sudjelujući u sv. misi i primajući sv. pričest proslavljen je i ove godine svečano njegov blagdan.

Proslava blagdana započeta je trodnevnicom 7, 8. i 9. svibnja koju je predvodio p. Božidar Nagy postulator kauze bl. Ivana Merza.

Na samu svetkovinu 10. svibnja svečanu sv. misu u 19.00 sati predvodio je pomoćni zagrebački biskup Valentin Pozaić.

Zagreb-Palma, 10. svibnja 2015.

Propovijed biskupa Valentina Pozaića na proslavi blagdana bl. Ivana Merza 10. V. 2015.

U Misi proglašenja blaženim, u Banja Luci, 22. lipnja 2003. godine, izrekao je – danas sveti Ivan Pavao II. – ove jednostavne i značajne riječi, koje su i danas jednako važne i u Lijepoj našoj, gdje je Ivan proživio plodan dio svoga života i rada:

'Ime je Ivana Merza za čitavi jedan naraštaj mladih katolika značilo program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas! … Budućnost ovih krajeva ovisi i o vama. Ne tražite drugdje udobniji život, ne bježite od svoje odgovornosti čekajući da vam netko drugi riješi teškoće, nego zlo odlučno priječite snagom dobra' (http://w2.vatican.va/content/ john-paul-ii/hr/homilies /2003/ documents/hf_jp-ii_hom_20030622_banja-luka.html)

Prolazeći kroz vrtlog zala Prvog svjetskog rata, blaženi je Ivan osobno iskusio, i životno naučio, vrijednost intelektualne izobrazbe i vrijednost molitve i Božje blizine, napose u Misi i sv. Pričesti a što se posljednjih šest godina njegova života očitovalo dolaskom na Misu svakog dana u ovu Baziliku Srca Isusova.

Ova je Bazilika bila naročito mjesto za posvećivanje Ivanova života. Za uzvrat Ivan je na sasvim naročit način posvećivao ovu Baziliku. U ovoj bazilici Ivan je postajao iz dana u dan sve vjerniji, svi očitiji Isusov prijatelj, Isusov svjedok.

U Godini posvećenog života (30. 11. 2014. – 2. 2. 2016.) rado se sjećamo, i s ponosom zapažamo da je Ivanov način života sadržavao u sebi kvalitetu koju je poželio Papa Franjo svima u staležu posvećenog života, a što je izrekao ovim riječima: 'Probudite svijet svjedočanstvom jednog drugog načina rada, djela, života'.

(http://vaticaninsider.lastampa.it/news / dettaglioarticolo/articolo/francesco-francisco-francis-spadaro-31004/ – 3/01/2014).

Blaženi je Ivan dovršio svoju trku zemaljsku, nakon teške bolesti, muka i trpljenja, 32. godini života, na današnji dan, 10. svibnja 1928. Mladi su mu posebno bili zahvalni onda, i danas, što je u njima probudio glad i žeđ za visoki idealima, što je za njih molio, i za njih prinosio svoje trpljenje.

U životu našega Blaženika Bog je svakim danom sve više postojao prvi: crpeći svjetlo i snagu preobrazbe svoga života iz tog izvora, Ivanov je život zablistao ovdje na zemlji kao

uspješan, pun smisla. Već je tada njegov život postao orijentir na putu vjerničkog života na putu svetosti.

Sveta Majka Crkva prepoznala je, i službeno priznala, njegovu veličinu u ovoj suznoj dolini, i podigla ga na čast oltara. To je potvrda i pohvala uspješnosti njegova ljudskoga i vjerničkoga života; sada još očekujemo i molimo za puno priznanje uspješnosti njegova života, a to je proglašenje svetim, uzorom na horizontu cijele svete Crkve Katoličke.

Iskustvo radosti vjere, u Radosti Evanđelja, žarko je htio prenositi mlađim naraštajima. Nije žalio ni vremena, ni truda što ga je ulagao u studij u Beču i Parizu i Zagrebu. U njemu je dozrela svijest spoznaje: 'Katolička vjera je moje životno zvanje'. Bilo je to sasvim razumljivo klijalište ljubavi prema Crkvi i Petrovu nasljedniku u Rimu. Ljubav prema Isusu prirodno se prelijevala u ljubav prema Crkvi, otajstvenom Tijelu Kristovom.

Shvaćao je veliko značenje osobne intelektualne izobrazbe, naravnog i vjerskog odgoja za svaku pojedinu osobu, i jednako tako društvenu dimenziju osobe vjernika- apostola u raznim vjerničkim udrugama.

Polazio je od činjenice da djeca i mladi imaju naravno pravo na primjeren odgoj u obitelji i školi, i u odobrenim udrugama: a to je pravo na cjelovit ljudski odgoj za zrelost u svjetlu temeljnih ljudskih i kršćanskih vrednota i ideala. To je pravo, nažalost i u Lijepoj našoj domovini, u ovo doba licemjerno osporavano i izigravano: u ime raznovrsnih nakaradnih ideologija.

Prirodno je da se cjelovit odgoj, na temeljima autentične antropologije, prima u obitelji, u ozračju ljubavi i međusobnog povjerenja, i da se nastavi tijekom školovanja.

Različiti su razlozi da takav plemeniti odgoj u obitelji izostane: bilo da sami roditelji nisu kadri pružiti takav odgoj; bilo da je obitelj razorena – što danas neprijatelj čovjeka, smutljivac i zavodnik od početka, sotona, svim silama sa svojim satelitima nastoji unijeti u sve pore društva, i u zakonodavstvo.

Da bi se temeljno zlo – razaranje braka i obitelji – prikrilo, osniva se pomoć i briga za tako zvanu djecu bez roditeljske skrbi. Doista, ako zdrav odgoj izostane, zadaća je zajednice vjernika i službenika Crkve, i njezinih ustanova, profesionalnih udruga, da priteknu u pomoć u postizanju i razvoju onih kreposti koje su potrebne za zdrav i uspješan društveni i vjerski život svakog djeteta, djevojke i mladića.

Razmatrajući tekstove Svetoga pisma i crkvenih dokumenata, Blaženik je došao do osnovne i uzvišene spoznaje o Bogu i čovjeku. Naime, biblijska i kršćanska antropologija promatra čovjeka kao jedino i jedinstveno biće, muško i žensko, stvoreno na sliku Božju, na sliku Boga dobrote i ljubavi, koje ima poziv na ljubav u braku i obitelji, ili u djevičanstvu i beženstvu: što je poziv na posvećeni život.

Sasvim je razumljivo da se naš Ivan uključivao u postojeće pokrete iz kojih se rodio Hrvatski orlovski savez sa ciljem odgoja mladeži na tjelesnoj i duhovnoj, emocionalnoj i intelektualnoj razini, s naglaskom na snažnu vjersko-kulturnu baštinu.

Apostolsko srce blaženoga Ivana bilo je katoličko – univerzalno, suvremeno, misijsko – kako danas ističe Papa Franjo, kad veli: 'Trudimo se zavesti u svim krajevima svijeta 'trajno stanje misija' (Franjo. Ev Gaud. 2013. 25).

Nalazimo se u Bazilici Srca Isusova, u mjesecu svibnju, mjesecu Majke Marije. Po uzoru na ta dva Srca – presveto Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino – blaženi je Ivan nastojao formirati svoje srce.

Isus u Euharistiji i Majka Marija bile su za njega dvije bliske stvarnosti. Piše: 'Svećenik, koji nam dijeli Euharistiju, zapravo nadomješta Blaženu Djevicu Mariju, koja u svojoj beskrajnoj ljubavi, nama daje puninu svoga vlastitog unutarnjeg života, svoga vječnog neograničenog života, koja nam daje samog Boga, Isusa Krista euharistijskoga'.

Blaženikovu preporuku, i želju, svatko od nas može usvojiti kao vlastitu, napose u ovom mjesecu svibnju. Ivan nam govori: 'Molimo se Mariji bez prestanka da, puni svete radosti,

jednom preminemo u njezinu nježnom zagrljaju i na Srcu Isusovu' (http://ivanmerz.hr/staro/sabrana-djela/misli/12.htm).
Amen.

Karaševo – Rumunjska, 10. svibnja 2015.
Proslava blagdana bl. Ivana Merza

I ove smo godine 9. i 10. svibnja u hrvatskom mjestu Karaševu u Rumunjskoj posvetili naše druženje blaženom Ivanu Merzu, a u Domu kulture i u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Karaševu, dodijelili diplome, kako bismo uz veliki broj djece, visoke goste i uzvanike dostojno proslavili našega dragog zaštitnika.

Program je započeo u subotu poslije podne u 17 sati u Domu kulture u Karaševu, dodjelom nagrada i diploma djeci sudionicima na natječaju posvećenome blaženome Ivanu Merzu, druženjem i dočekom gostiju, a onda od 19 sati sa svetom Misom koju su predvodili naši župnici, vlč. Petar Dobra, vlč. Marjan Tinkul i domaćin, vlč. Petar Rebedžila. Na ovoj su Misi molitvu vjernika čitali studenti 1. i 2. godine hrvatskoga jezika sa Sveučilišta u Bukureštu.

Oni su sutradan, 10. 5., kada je Misu predvodio vlč. Nikola Lauš, kanonik tamiške biskupije, s mladima iz Karaševa, na početku svete Mise, u 11 sati, izveli prigodni recital "Ima li nade?"i čitali molitvu vjernika. U subotu 9. svibnja i nedjelju 10. svibnja 2015. Daria Krstičević, predstojnica Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske posjetila je predstavnike hrvatske manjine u Rumunjskoj. Tijekom dvodnevnog boravka predstojnica Krstičević je posjetila općine gdje žive Hrvati – Karaševo i Lupak, te se susrela s općinskim načelnicima (knezovima) Petrom Neagul i Marijanom Vlasici, koji su joj predstavili svoja sjedišta te razvojne projekte financirane sredstvima iz europskih fondova.

Predstojnica Krstičević je posjetila i sve tri župe, Karaševo, Lupak i Klokotić, koje postoje na ovome području gdje Hrvati žive već više od 600 godina te se susrela sa mještanima _ pripadnicima hrvatske manjine i sa župnicima: vlč. Marjanom Tinculom iz župe Lupak, s vlč. Petrom Rebegilom iz župe Karaševo i s vlč. Petrom Dobra iz župe Klokotić te obišla sakralne objekte koji svjedoče o snažnom nacionalnom i vjerskom identitetu Hrvata koji žive u ovom dijelu svijeta. Predstojnica Krstičević se susrela i s vlč. Nikolom Lausem, kanonikom u temišvarskoj biskupiji, kojoj pripadaju i ove tri župe.

U Domu kulture u Karaševu organiziran je kulturno-umjetnički program učenika koji su sudjelovali u natječaju Plamen za visinama, u povodu obljetnice blaženoga Ivana Merza, koji se na poseban način štuje u Karaševu. U programu su, uz hrvatske učenike iz svih sedam mjesta, sudjelovali i studenti hrvatskoga jezika sa Sveučilišta u Bukureštu.

prof. Petar Hategan

Blaženik

Merzu, Ivanu izmoljena devetnica,
Svjedoči teško bolesna Ercegović, Anica,

I pohod na grob početkom srpnja 1930.
Donose joj čudesno i trajno ozdravljenje.

Potvrdu prihvaća Kongregacija za kauze svetaca,
Udovoljava želji nadbiskupa Josipa Bozanića,
I na Misi beatifikacije u Banjoj Luci 22. lipnja 2003.
Papa Ivan Pavao II. potvrđuje mišljenje Zbora za svete,

Dopušta da se sluga Božji Ivan Merz ***od sada naziva blaženim***
i da svake godine 10. svibnja slavimo
spomen,
kada je blaženi Ivan postao za nebo rođenim. Amen!

Anka Fakrač, učenica, 4. srednje
Karaševo, 10. svibnja 2015.

Ivan Merz

Knjiga u ruci,
toranj crkve u pozadini,
sakrament u sredini.

Stanuje u Srcu Isusovoj Bazilici,
Otišao u 32. godini,
Od 10. je svibnja na glasu svetosti.

Banjolučanin rodom i životom,
Zagrepčanin, i ne samo, sa školom, radom i stanom,
Laik i blaženik uvijek sa mnom.

Pun milosti i uslišanja,
Pomaže, ozdravlja,
Sve nas kod dragoga Boga zagovara.

Da sretni i zdravi živimo,
Životne probleme riješimo,
Rado Ivana Merza slavimo.

Anoniman

Voljeni suputnik

Učenje, obrazovanje i znanje,
Katolička vjera – životno zvanje,
Blaženikov put od škole do života,
Sljedbenika trajnih vrednota.

Sve od rodne Banje Luke,
Do Vojne akademije bečke,
Zatim studija u Beču,
I dviju godina na bojištu.

Nakon svih užasa rata,
Ivan se vraća do Beča,
Pariza: Sorbone i Katoličkog instituta
Kao i do svetačkog života.

Iz Pariza piše majci svojoj,
Da život predaje vjeri katoličkoj.
Kao laik daruje se Kristu,
Ljubi Misu i zavjetnu čistoću.

Profesora književnosti i francuskoga jezika,
Prima Klasična gimnazija zagrebačka;
On "Hrvatski orlovski savez" osniva,
Sve draži hrvatskoj mladeži biva.

Geslo mu: "Žrtva-Euharistija-Apostolat"
Piše, moli, svjedoči svaki sat,
Ostavlja nam vrijednu duhovnu baštinu,
Zaštitu, zagovor, poticaj djelovanju.

Život, molitvu: vjernicima, svjetovnjacima,
Sada i zauvijek, svima mladima,
Budućim naraštajima; svjedok je i zaštitnik,
Primjer, uzor: naš dragi i voljeni suputnik.

Marika Vatav, studentica
Karaševo, 10 svibnja 2015.

Zagreb, 3. lipnja 2015.

Bl. I. Merz na rektorskom lancu Hrvatskog katoličkog sveučilišta

Ove godine objavljena je monografija o rektorskom lancu Hrvatskog katoličkog sveučilišta koji je izrađen još 2013. g. Na njemu je u reljefnom obliku u srebru izrađeno četrnaest duhovnih velikana koji su pridonijeli oblikovanju hrvatske katoličke kulture, pismenosti i znanosti i učvršćenju katoličke vjere u hrvatskom narodu. Lanac započinje sa sv. Ćirilom i Metodom, čiji su likovi postavljeni na vrhu s jedne i druge strane lanca. Odmah ispod lika sv. Ćirila (na desnoj strani lanca) nalazi se lik bl. Ivana Merza, i prvog laika Crkve u Hrvata koji je proglašen blaženim. Time je istaknut njegov primjer kao katoličkog intelektualca što je cilj Katoličkog sveučilišta – formiranje intelektualaca prožetih kršćanskim duhom i načelima.

Sveučilište u katoličkoj tradiciji, pored važnosti izvrsnosti znanja i nastave, posebice njeguje i odgojnu dimenziju. To je odgoj za izvrsnost, odgoj za univerzalno znanje i odgoj cjelovite osobe na utemeljenju vjere. Rektorski lanac, koji je Hrvatskom katoličkom sveučilištu 3. lipnja 2013. Godine u povodu Dana Sveučilišta darovao njegov osnivač i veliki kancelar kardinal Josip Bozanić, svjedoči upravo o tome kako je Sveučilište premda nedavno osnovano, ali

ukorijenjeno u dugoj tradiciji žive i zauzete brige Crkve u hrvatskom narodu za razvoj školstva, znanosti, odgoja, cijelog hrvatskog društva na temelju evanđeoskog poslanja služenja čovjeku i društvu. Posebnu zahvalu treba istaknut akademskom kiparu Mili Blaževiću, umjetničkom autoru lanca. Prof. dr. sc. Željko Tanjić inicirao je idejni prijedlog izrade rektorskog lanca kako bi se i likovnim jezikom izrazio svjetlopis vjere u kontinuiranom postojanju. Rektorski lanac započinje upravo likovima svete braće Ćiril i Metoda koji se pojavljuju u hrvatskoj povijesti na njezinim prvim stranicama, gdje glagoljskim slovima pišu i utemeljuju narodni jezik i Kristovu vjeru u njegovo biće. Upravo zbog toga je u kolegijalnom zajedništvu koncepcijski oblikovan rektorov lanac kao vidljiv simbol žive vjere i prenošenja znanja, čega su svjedoci kroz cijelu povijest bili biskupi, svećenici, redovnici i laici (mnogi od njih vrsni ljudi pera i znanosti), a koji svjedoče to i danas. Stoga je razložno da rektorski lanac započinje likovima svete braće Ćirila i Metoda kao nisku znamenitih muževa i žena, znanstvenika, promicatelja znanosti, vjere i kršćanske duhovnosti. A među velikim graditeljima kršćanske duhovnosti nedvojbeno je i blaženi Augustin Kažotić (Trogir, 1260. – Lucera, 1323.), zagrebački biskup, kroz čiji se lik htjelo naglasiti njegovu snažnu sposobnost. Na rektorskom lancu se još nalaze također likovi svete Katarine Aleksandrijske, (Aleksandrija, 282. – 305.), svete Male Terezije (Alencon, 1873. – Lisieux, 1897.) naučiteljicom Crkve, trećom ženom u povijesti Crkve. Tu je još i svećenik isusovačkog reda Ruđer Bošković (Dubrovnik, 1711. – Milano, 1787.), otac hrvatske književnosti Marko Marulić (Split, 1450. – 1524.), biskup Juraj Dobrila (Veli Ježenj, 1812. – Trst, 1882.), Juraj Haulik (Trnava, 1788. – Zagreb, 1869.), prvi zagrebački nadbiskup metropolit i kardinal, te Blaženi Alojzije Stepinac (Krašić, 1898. – 1960.) zagrebački biskup. Mjesto na rektorskom lancu našao je i lik đakovačkog biskupa Josipa Juraja Strossmayera (Osijek, 1815, – Đakovo, 1905.). Lik Blaženog Ivana Merza (Banja Luka, 1896. – Zagreb, 1928.) je također na rektorovom lancu čiji se je glas svetosti počeo širiti već za njegova mladoga života. Sveti Ivan Pavao II. proglasio ga je u Banjoj Luci 2003. godine blaženim. Blaženi Ivan Merz je i najpoznatiji laik među hrvatskim vjernicima jer je živio kao sveučilištarac i profesor žive vjere i pobožnosti te je stoga i zaštitnik hrvatske mladeži. Zanosno je promicao evanđelje u katoličkoj organizaciji „Hrvatski orlovski savez." Tu jedinstvenu predanost katoličkoj vjeri kipar je izrazio vještim modeliranjem njegove osobe s laičkim obilježjima u klasičnom muškom odijelu i kravati te s prepoznatljivim fizionomijskim značajkama.

Hrvatska je povijest pisana i vjerom redovnika i redovnica, i onih što je svjedoče i danas. U prvom redu to je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić (Rijeka, 1949.), koji je osnivač Hrvatskog katoličkog sveučilišta. A tu je i lik pape Benedikta XV., pape u miru (Marktl am Inn, 1927.), za vrijeme čijega je pontifikata Sveučilište osnovano. Kipar je oblikovao lanac kao čvrst sustav kršćanskih vrijednosti koje u svakom medaljonu zrcale specifičnom duhovnošću i simboličkom izražajnošću.

Sarajevo, 6. lipnja 2015.

Papa spomenuo bl. I. Merza i č. sl. B. Petra Barbarić

Prigodom svoga pastoralnog pohoda Sarajevu Papa Franjo je u svome govoru na susretu s mladima u Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih spomenuo bl. Ivana Merza ovim riječima: „Kako bi se izbrisao svaki trag pesimizma, potrebna je hrabrost požrtvovnosti, što znači da se predanjem i radošću izgrađuje društvo koje srdačno prihvaća sve, s poštovanjem prema svim različitostima te

usmjereno prema civilizaciji ljubavi. **Vama je već poznat jedan veliki svjedok ovakvog načina života: blaženi Ivan Merz. Sveti Ivan Pavao II. ga je proglasio blaženim u Banja Luci. Neka vam uvijek bude primjerom i zaštitnikom!“** A u katedrali na susretu sa sjemeništarcima, bogoslovima,svećenicima i redovnicima Papa Franjo je spomenuo i drugog uzora s područja Bosne i Hercegovine, časnog slugu Božjega Petra Barbarića koji je blizu beatifikacije. Evo Papinih riječi: „Uputio bih posebnu riječ i vama, dragi bogoslovi i sjemeništarci. Među tolikim lijepim svjedočanstvima osoba posvećenoga života u vašoj zemlji, prisjetimo se sluge Božjega Petra Barbarića. On ujedinjuje rodnu Hercegovinu i Bosnu u kojoj se posvetio, kao i čitav kler, bilo biskupijski, bilo redovnički. Neka ovaj mladi svećenički pripravnik krjeposnoga života bude svima velikim primjerom.

“A na kraju Papine sv. mise na stadionu Koševo vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u svome govoru zahvalio je Svetom Ocu na njegovu posjetu i ohrabrujućim riječima te je spomenuo uz ostale hrvatske duhovne velikane i mučenike također i bl. Ivana Merza i časnog sluge Božjega Petra Barbarića. Evo njegovih riječi: „Ova Crkva je iznjedrila brojne mučenike i hrabre svjedoke vjere. Zbog brojnih poteškoća nije bilo moguće voditi procese za proglašenje blaženim pa to posljednjih godina nastojimo nadoknaditi.

Tako smo 2003. godine u Banjoj Luci doživjeli da je sveti papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim sina ove zemlje, rođenog Banjolučanina, dr. Ivana Merza. Prije četiri godine ovdje u Sarajevu bili smo dionici divnog proglašenja blaženim pet sestara Kćeri Božje ljubavi nazivanih Drinskim mučenicama. **Očekujemo uskoro proglašenje blaženim časnog sluge Petra Barbarića, sjemeništarca rođenog u Hercegovini i školovanog u Bosni,** te sluge Božjega Josipa Stadlera i fra Lovre Milanovića. Još je dugi niz onih koje bih trebao spomenuti, a koji su bili hrabri svjedoci vjere i nama živi primjer i poticaj da hrabro živimo u vjeri predaka.“

Banja Luka, 22. lipnja 2015.

Proslavljena obljetnica beatifikacije bl. Ivana Merza

Svečanim koncelebriranim euharistijskim slavljem 22. lipnja u župnoj i samostanskoj crkvi na Petrićevcu u Banjoj Luci proslavljena je 12. obljetnica beatifikacije bl. Ivana Merza kojega je sada sv. Ivan Pavao II. proglasio blaženim na tome mjestu 22. lipnja 2003. Misno slavlje predslavio je banjolučki biskup Franjo Komarica koji je tom prigodom blagoslovio i prvu kapelu u čast sv. pape Ivana Pavla II.

U koncelebraciji s biskupom Komaricom bili su pomoćni biskup Marko Semren te 25 svećenika. Uz domaće župljane na misno slavlje došli su i vjernici iz više župa Banjolučke biskupije, te nekoliko redovnica. Na misi su bili i predstavnici vlasti BiH iz hrvatskog naroda: Dragan Čović, član predsjedništva iz reda hrvatskog naroda u BiH, Josip Jerković, dopredsjednik RS-a, Davor Čordaš, ministar za izbjeglice i raseljena lica, te

zastupnici u Saboru RH Marija Rapo i Ivan Šuker. Misno slavlje započeto je obredom blagoslova kapele koja je sastavni dio crkve koja se polako dovršuje, a izgrađena je na temelju one koja je miniranjem porušena prije 20 godina.

U propovjedi biskup Komarica je rekao: "Na današnji dan, prije 12 godina, sv. Ivan Pavao II. je na ovome mjestu uzdigao na čast oltara najvećeg sina našeg grada i biskupije, uzor modernog katoličkog vjernika-laika blaženog Ivana Merza. Mnogo je divnih, neponovljivih riječi o našem blaženiku tada izrekao veliki Papa – kojega sada štujemo kao sveca. Dao nam ga je izričito za svijetli primjer kršćanskog načina života i apostolskog zalaganja." Nakon ispovijesti vjere i molitve vjernika biskup Komarica je blagoslovio novi oltar u kapeli sv. Ivana Pavla II.

Na kraju mise fra Ivo Orlovac, župnik i gvardijan, zahvalio je svima za sudjelovanje te svima koji su "na bilo koji način pridonijeli izgradnji kapele posvećene sv. papi Ivanu Pavlu II". Izrazio je nadu da će se preostali radovi na dovršenju župne i samostanske crkve moći nastaviti.

Sarajevo, 22. lipnja 2015.
Otvoren studentski dom „Ivan Merz"

Uz Nadbiskupijski centar za pastoral mladih "Ivan Pavao II." u Sarajevu u prigodi obilježavanja 12. obljetnice beatifikacije bl. Ivana Merza otvoren je studentski katolički dom koji je dobio ime po Blaženom Merzu. Dom je predviđen kao i drugi studentski domovi za prijem i smještaj studenata koji studiraju na fakultetima u Sarajevu. Već je raspisan i natječaj za prijem u dom za akademsku godinu 2015./2016. Sve informacije o uvjetima prijema i smještaja nalaze se na web stranici Nadbiskupijskog centra: www.mladicentar.org

Osijek, 22. lipnja 2015.
Nove pjesme za obljetnicu beatifikacije bl. I. Merza

Veliki štovatelji bl. Ivana iz Slavonije (Vukovar-Osijek), braća Domagoj i Krešo Jakumetović, inženjeri građevine u slobodno vrijeme bave se i poezijom. I ove su godine uljepšali obljetnicu beatifikacije našega Blaženika 22. 6. 2015. Svaki od njih spjevao je po jednu pjesmu u čast bl. Ivana. Pjesme donosimo u nastavku:

BRATE SVETI

U vremenu ovom teškom,
koje prijeti svijetu cijelom,
Da ostanemo Kristu vjerni,
Pomozi nam brate sveti!
Moli za nas, moli za nas,
Moli za nas, dobri brate!
Moli za nas, moli za nas,
Za svoj narod, za Hrvate!
Moli za nas, moli za nas,
Moli za nas, Orle Kristov!
Moli za nas, moli za nas,
Moli svojom dušom čistom!

Svome puku sad doleti,
Brate mili, brate sveti!
Kao nekad ti ražari,
U srcima plamen vječni!
Moli za nas, moli za nas,
Moli za nas, dobri brate!
Moli za nas, moli za nas,
Za svoj narod, za Hrvate!
Moli za nas, moli za nas,
Moli za nas, Orle Kristov!
Moli za nas, moli za nas,
Moli svojom dušom čistom!
Svome puku sad doleti,
Brate mili, brate sveti!
Kao nekad ti ražari,
U srcima plamen vječni!
Pa da s tobom, s tobom Orle,
Poletimo u visine,
Prema Nebu, prema Suncu,
Sve do Rajske domovine!
Prema Nebu, prema Suncu,
Sve do Rajske domovine!

Krešimir Jakumetović,
Osijek, 22. 06. 2015. godine
Za obljetnicu Ivanova proglašenja blaženim

IVANE, ČUJ VAPAJ NAŠ!

Ivane, čuj vapaj naš
Hrvatska te treba,
zagovaraj svaki glas
koji Bogu jeca!
Osvijetlio nama si
stazu života,
pokazao rajski put
gdje Sunce nas čeka!
Nebo je tvoja
Domovina bila,
ti si svoj narod
poveo do Krista!
Ivane, čuj vapaj naš
Hrvatska te treba
zagovaraj svaki glas
koji Bogu jeca!

Domagoj Jakumetović
Za obljetnicu Ivanova proglašenja blaženim,
Osijek, 22. 06. 2015. godine

Šarengrad, 26. srpnja 2015.

Bl. Ivan Merz na kampu u Šarengradu

Pod nazivom „Put k Suncu“ održan je “jubilarni” 20. kamp za djevojčice u Šarengradu od 22. do 26. srpnja 2015. u organizaciji zajednice Totus Tuus. Sudjelovale su 34 djevojčice iz različitih krajeva kontinentalne Lijepe Naše. Razmišljale smo o dvoje hrvatskih velikana laika koji su svojim životom zadužili hrvatsku mladež – o blaženom Ivanu Merzu i službenici Božjoj Marici Stanković.

Slijedeći tragove Ivana i Marice kroz zapise koje su ostavili za sobom, nismo samo učile o njihovom djelovanju u vremenu u kojem su živjeli, već smo i slušale njihovu poruku za nas danas. Ono što je zanimalo hrvatsku katoličku mladež okupljenu u Hrvatski orlovski savez prije 90-tak godina, *orlove i orlice,* kojima su Ivan i Marica bili na čelu, aktualno je i zanimljivo i generacijama mladih današnjice tako da smo sa zanimanjem slušale što nam oni govore o modi, oblačenju, glazbi, plesu, šminkanju. Ove naizgled nevažne stvari, *orlice* su nazivale apostolatom mode. Bio je to jednostavan način kako svjedočiti Krista u svojoj svakodnevici. Geslo orlovstva bilo je “Žrtva – Euharistija-Apostolat”, tri riječi za koje je Marica rekla da su ispunile živote tisuća mladih. Živeći ih, u Ivanu Merzu rasplamsao se plamen za visinama, Krist je postao središte, a pričest izvor njegova života. Željele smo ga nasljedovati i zato je središte našega dana bilo slavljenje Euharistije za koju smo se svakodnevno pripremale molitvom i slavljenjem, a srca smo očistile u sakramentu ispovijedi.

Dan smo započinjale kratkom tjelovježbom, potaknute Ivanovom odlukom da će svaki dan barem 10-tak minuta posvetiti tjelovježbi. Vruća ljetna popodneva rashladile smo finim lubenicama i vodenim balonima. Nije nedostajalo ni igre, pjesme i plesa. Naučile smo pjevati pjesmu “Plamen za visinama”, inspiriranu Merzom, a rasplesale smo se na “Božjem plesnom podiju” koreografijom koju smo osmislile. Posjetile smo zajednicu Cenacolo, saznale nešto više o samoj zajednici, čule poticajno svjedočanstvo i vidjele mnoge životinje koje momci iz zajednice uzgajaju. Dan sv. Jakova, 25. srpnja, je zavjetni dan u Šarengradu kada Šarengrađani obnavljaju svoj dugogodišnji zavjet sv. Jakovu koji ih zaštitio od nevremena, pa smo taj dan, zajedno sa mještanima prisustvovale molitvi na Trgu sv. Jakova. Kao što je Ivan Merz na kraju svakih duhovnih vježbi zapisivao svoje odluke za svakodnevicu, djevojčice su na kraju kampa zapisale svoje odluke koje su donijele potaknute Ivanovim i Maričinim svjedočanstvom. Za uspomenu na kamp izradile su magnetiće sa mislima Ivana i Marice koje su ponijele svojim kućama.

Zadnja večer ostat će nam u posebnom sjećanju, proslavile smo ju uz finu večeru i kolače s našim kamp maturanticama, djevojčicama kojima je ovo bio posljednji kamp, a nakon toga zabavile se uz program “Šarengrad traži Orlice”. Djevojčice su danima pripremale svoje točke za ovu večer kojima su nam pokazale kako se iskreno radovati i čedno zabaviti. Svojim pjesmama i skečevima pokazale su talente koje im je Bog dao i osmislile zabavni

program na koji bi Ivan i Marica bili ponosni. Kao gosti iznenađenja, svoju točku izveli su i Ivan Merz i Marica Stanković! Hvala fra Josipu na ljubavi s kojom nas je primio i dopustio da župna kuća postane naš dom na nekoliko dana, svim Šarengrađanima i dobročiniteljima koji su omogućili da nam ništa ne nedostaje.

Zahvalne Ivanu Merzu i Marici Stanković što su i nama pokazali put k Suncu, želimo ga i mi pokazati našim životima svima koje ćemo susretati. Pomozite nam molitvom!

Ana Kraljić i Snježana Mijošević

Nin, 10. rujna 2015.
Štovanje bl. I. Merza svakog 10. u mjesecu

U ninskoj župnoj crkvi sv. Anzelma, koja je nekada bila katedrala ninske biskupije, zahvaljujući zauzimanju mjesnoga župnika don Bože Barišića već više od godinu dana prisutno je štovanje bl. Ivana Merza.Slika bl. Ivana koju je naslikala domaća umjetnica Iva Čačić postavljena je na pokrajnji oltar Srca Isusova. Ondje se svakoga 10. u mjesecu (smrtni dan bl. Ivana) nakon sv. mise obavlja pobožnost u čast Blaženika. Mole se molitve s njegovim litanijama, pjeva se njegova himna koju je komponirao banjalučki biskup Franjo Komarica. Postulatura bl. Ivana Merza iz Zagreba na molbu župnika poklonila je relikvije Blaženika ovoj župi koje se svečano izlažu na čašćenje također svakoga 10. u mjesecu. Relikvijar je u suvremenom stilu od drveta izradio domaći majstor Tonči Šalov. Zamišljen je u obliku plamena u sredini kojega se nalaze Blaženikove relikvije;plamen simbolično podsjeća na riječi bl. Ivana Merza koje je zapisao u svome Dnevniku kao student u Beču 12. svibnja 1920.: „U meni je plamen za beskrajnim visinama; žar za nepomućenim grljenjem Sina i Oca i Duha, a do toga se dolazi samo disciplinirani, taktičkim svladavanjem samoga sebe.“

Na slikama: Relikvijar s relikvijom bl. Ivana Merza u obliku plamena. Slika bl. Ivana Merza – rad umjetnice Ive Čačić. Oltar Srca Isusova sa slikom bl. Ivana Merza (desno) pred kojim se obavljaju pobožnosti u čast Blaženika svakog 10. mjesecu. Župna crkva sv. Anzelma, bivša ninska katedrala u kojoj se obavljaju pobožnosti u čast bl. Ivana Merza. Starodrevna crkvica sv. Križa iz 9. st. dragulj hrvatske vjerske i kulturne baštine nalazi se odmah uz katedralu.

Rim, 22. rujna 2015.
Spomen na mučenika Cvjetka Bezića, osnivača Orlovstva na Šolti

U Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu služena je 22. rujna 2015. g. sveta misa za Cvjetka Bezića, (1894. – 1943.) mučenika za vjeru i domovinu kojega su na današnji dan 22. rujna 1943. g. na otoku Šolti partizanski komunisti po noći mučki ubili, a tijelo mu bacili u jamu na Rudinama. Cvjetko Bezić bio je jedan od najuglednijih stanovnika mjesta Grohota na otoku Šolti. Rođen je 1894. Bio je vijećnik Općine Grohote i kao takav puno učinio za napredak svoga mjesta. Otac brojne obitelji sa sedmero djece svoju je katoličku vjeru javno svjedočio, a od mladosti se uključio u rad tadašnjih katoličkih organizacija, posebice orlovskog društva i poslije Katoličke akcije čiji je bio veliki promicatelj. Osobno je poznavao bl. Ivana Merza i bio je njegov veliki štovatelj sve do kraja života. Bio je angažirani i

formirani katolički laik koji je živio za svoje ideale vjere i domoljublja. Nakon što je ubijen, njegov brat svećenik don Marin Bezić pisao je svojoj rodbini: "Nije bilo nikakvog ni prividnog razloga da bi netko mogao protiv ustati. Protiv njega ustala je samo zloća i opačina, mržnja protiv Boga i protiv katoličkih društava, a pridružila se i mržnja protiv hrvatstva. On je javno ispovijedao svoje ideale, nije se obazirao na pokvarenu okolinu i zato ga je pakao i svi njegovi šegrti mrzio i iz mržnje umorio.

Don Srećko Bezić, sin pokojnog Cvjetka Bezića, koji je o svome ocu napisao biografiju, donosi u njoj i ovu potresnu činjenicu: "Za vrijeme Drugog svjetskog rata bili su na Šolti Nijemci i Talijani, tuđinci i zavojevači. Ali niti jednog našeg čovjeka nisu ubili. A došli su partizani iz našega sela kao 'vikači' slobode i prije nego su sjeli na stolice vlasti ubili su našega oca samo zbog ideoloških razloga."

Dvije velike spomen-ploče, jedna na zgradi općine Grohote a druga na mjestu njegove pogibije kraj jame na Rudinama, jesu trajno sjećanje na ovoga mučenika vjere i domovine koji je ubijen u svojoj 49. god. života samo iz mržnje prema Bogu, kršćanskoj vjeri i hrvatskom narodu.

Na spomen ploči Cvjetku Beziću uz jamu na Rudinama stoji ovaj natpis:

"NA OVOM JE MJESTU UBIJEN I U OVU JAMU BAČEN 22. IX. 1943. U DOBI OD 49. GODINA CVJETKO BEZIĆ, P. SREĆKA. PRVAK KATOLIČKE AKCIJE NA ŠOLTI OD 1925., PRISJEDNIK OGRANKA GROHOTE OPĆINE ŠOLTE OD 1935. DO 1941. – O 50. OBLJETNICI NJEGOVE GOLGOTE OVAJ SPOMEN PODIŽU NJEGOVI VJERNI POTOMCI."

A na križu iznad ploče uklesana je svetopisamska izreka iz Psalma 112,6.:

"U VJEČNOM ĆE SJEĆANJU BITI PRAVEDNIK."

Na istom mjestu ubijeno je tijekom 2. svjetskog rata i u istu jamu bačeno još četvero Šoltana čija su imena uklesana na zasebnim pločama na pokrajnom zidu. Svima njima prethodi uvodna ploča na koju su uklesani ovi stihovi:

"Ne traži nas gdje nismo, pogled svoj diži sve više
i iznad križa ovog i križa domovinskoga
traži nas i nađi u onome koji svima zasvagda reče:
Ja sam put, istina i život."

Matica hrvatska u Splitu objavila je 1998. g. biografiju o Cvjetko Beziću pod naslovom "Šoltanski orao – Životni uspon i žrtva Cvjetka Bezića". Knjiga ima 145 stranica a napisao ju je Don Srećko Bezić, sin mučenika Cvjetka Bezića.

Glas Koncila objavio je 10. veljače 1991. u br. 6, str. 14 o njemu i njegovoj mučeničkoj smrti u rubrici *Svjedočanstva o patnjama* opširan članak pod naslovom "Javno je ispovijedao svoje ideale."

Čepin, 4. listopada 2015.

Međunarodni skup o p. Stjepanu Poglajenu velikom štovatelju bl. Ivana Merza

U nedjelju 4. listopada u Pastoralnom centru župe Presvetog Trojstva u Čepinu povodom 80. obljetnice Mlade mise p. Poglajna, organiziran je Međunarodni okrugli stol „Stjepan Tomislav Poglajen". Organizatori ovog okruglog stola su bili: Katoličko bogoslovni

fakultet iz Đakova, Teološki fakultet iz Košica (Slovačka), Filozofski fakultet Družbe Isusove iz Zagreba, Đakovačko-osječka nadbiskupija te Župa Presvetog Trojstva u Čepinu. Okrugli stol održan je pod pokroviteljstvom nadbiskupa i metropolita đakovačko-osječkog dr. Đure Hranića, koji je i sam nazočio na predavanjima, te Općine Čepin. Međunarodni okrugli stol nastupom je otvorio nagrađivani župni zbor mladih VIS Trinity. U pozdravnim govorima župnik Anđelko Cindori i mladi povjesničar Hrvoje Pavić, glavni organizatori i inicijatori ovog događaja, pozdravili su sve prisutne izlagače te okupljene mještane. Nakon otvaranja sljedilo je pet izlaganja. Izuzetno zanimljivo bilo je prvo izlaganje dr. Luboslava Hromjaka iz Slovačke koji je govorio o Kolakovićevom (U Slovačkoj je p. Poglajen poznatiji pod tajnim imenom profesor Kolaković.) djelovanju u Slovačkoj te njegovoj važnosti za očuvanje katoličke crkve u Slovačkoj pod naletima nacizma i komunizma. Slovaci izuzetno cijene i poštuju p. Poglajena te se razmišlja o pokretanju procesa beatifikacije. Dr. Ivan Šestak DI i Tea Knezić u izlaganju Poglajenov kršćanski personalizam dotaknuli su se vizionarskog duha p. Poglajena. Naime p. Poglajen je već krajem 30-tih godina prošlog stoljeća otvorenom među mladima progovarao o nacionalsocijalizmu, fašizmu i komunizmu kao najvećim pošastima XX. Stoljeća. Silvija Lučevnjak ukratko je predstavila Našički zbornik broj 9, u njemu su obrađene značajne osobe s područja našičkog kraja. Pater Poglajen rođen je upravo tamo, 1906. Godine u učiteljskoj obitelji u Podgoraču. Posebno zanimljivo bilo je poslušati dr. Božidara Nagya DI, jedinog sudionika okruglog stola koji je osobno poznavao p. Poglajena. P. Nagy iznio je sjećanje na susrete s p. Poglajenom u Parizu i Rimu. U svom izlaganju p. Nagy govorio je o poveznici između blaženog Ivana Merza i p. Poglajena, naime p. Poglajen u svom pastoralnom radu sa zagrebačkim mladima nastavio je ono što je započeo blaženi Merz. Hrvoje Pavić dotaknuo se veze p. Poglajena s Čepinom. Naime otac p. Poglajena, Konrad Poglajen, bio je 16. Godina ravnatelj Pučke škole u Čepinu. Odrastanje mladog Poglajena u višencaionalnoj čepinskoj sredini svakako je odredilo daljnji rad p. Poglajena na evangelizaciji Europe i Svijeta u burnom 20. Stoljeću. Na čepinskom groblju sahranjena je njegova sestra Vera Poglajen. Nadbiskup dr. Đuro Hranić u zaključnoj riječi istaknuo je da je zaista ugodno iznenađen ovim Međunarodnim okruglim stolom o nedovoljno poznatom hrvatskom isusovcu koji je svoj pastoralni rad počeo u Župi Presvetog Trojstva u Čepinu. Nakon završetka Okruglog stola usljedila je projekcija filma o životu i radu p. Poglajena. U župnoj crkvi Presvetog Trojstva nadbiskup je zajedno sa sedam svećenika predslavio Svetu misu u propovjedi je istaknuo važnost p. Poglajena kao uzora mladim kršćanima u djelovanju u teškim vremenima.

Nakon Svete mise Nadbiskup je blagoslovio obnovljenu kapelicu pokraj crkve u kojoj se sada nalazi reljef s likom p. Poglajena i spomen ploča njemu u čast. Organiziranjem ovakvih vrijednih znanstvenih događaja podiže se svijest o važnim i znamenitim osobama iz hrvatskog naroda koji su svojim djelovanjem zadužili kopletno čovječanstvo no nažalost ostali su nepoznati u hrvatskom narodu. Iskreno se nadamo da će božja providnost uslišiti molitve hrvatskog i slovačkog naroda za uzdizanjem p. Poglajena među blaženike Katoličke crkve.

Hrvoje Pavić

STJEPAN-TOMISLAV POGLAJEN I BL. IVAN MERZ

Sažetak izlaganja

Iz članaka što ih je p. Poglajen objavio u isusovačkom časopisu *Život* o Ivanu Merzu zaključuje se da je p. Poglajen još kao gimnazijalac susreo Ivana Merza i to za vrijeme svoga školovanja u Travniku kamo je Ivan Merz dolazio i držao predavanje o Katoličkoj akciji a nakon toga susretao ga je i kasnije. Iz onoga što je napisao o Merzu vidi se da ga je Poglajen veoma visoko cijenio. Kada je Merz umro 1928. g. Poglajen je imao 22 godine i kao isusovac studirao je filozofiju u Francuskoj. (Bio je mlađi od Merza deset godina.) Prvi svoj članak o Ivanu Merzu objavljuje 1932. g. sa 26. godina još kao student u svojstvu pomoćnika urednika časopisa *Život*. U njemu na kraju članka veli: „Uz svetački uzor što nam ga je Merz dao, ona konkretna, praktična i neograničena odanost Kristu po Papi jest najdragocjenija baština, što nam ju je Merz ostavio, najvredniji amanet, što nam ga je namro.“ Kada je nakon završenog studija teologije Poglajen postao urednik časopisa *Život,* o 10. obljetnici Merzove smrti 1938. g. cijeli svibanjski broj toga časopisa posvećuje bl. Ivanu Merzu objavivši radove i sjećanja bliskih Merzovih prijatelja i suradnika. Sam je napisao uvodnik za taj broj pod naslovom „Ivan Merz – providencijalni čovjek Hrvatske.“ Iste 1938. g p. Poglajen je dao svoj početni doprinos ostvarenju ideje bl. I. Merza: pomogao je osnivanje prvoga svjetovnog instituta koji i danas postoji pod nazivom „Suradnice Krista Kralja“. – Ovaj svoj prilog autor završava s nekoliko osobnih sjećanja na svoja dva susreta s p. Poglajenom u Parizu i u Rimu.

Filipini, 20. studenoga 2015.

Čašćenje relikvija bl. Ivana Merza u Nadbiskupiji Capiz

Kao nastavak Festivala svetaca što je organizirala Vicepostulatura bl. Ivana Merza na Filipinima (vidi prethodnu vijest sa Filipina) nastavljeno je hodočašće-putovanje i čašćenje relikvija bl. Ivana Merza i to u nadbiskupiji Capiz, koja obuhvaća jedan dio središnjeg filipinskog otočja Visayas. Ova manifestacija u čast hrvatskog blaženika trajala je od 15. do 30. studenog.

Relikvije je dočekao mons. Jose Advincula, nadbiskup Capiza koji je služio sv. misu prigodom dolaska relikvija nakon čega je i on sam obavio pobožnost čašćenja relikvija bl. Ivana. 20. studenog održana je i svečana procesija s relikvijama na kojoj je sudjelovalo oko 500 vjernika. Pred relikvijama su se svaki dan služile sv. mise ujutro i navečer. Brojni vjernici iz udaljenih župa nadbiskupije hodočastili su u Capiz da bi iskazali štovanje relikvijama i obavile pobožnost u čast bl. Ivana. Dvotjedno čašćenje relikvija završilo je 30. studenog. Relikvije bl. Ivana poklonjene su ovoj nadbiskupiji i predane su na čuvanje i daljnje čašćenje župi sv. Vinka Fererskog u Cagay, Roxas City. Tamošnja skupina mladih koja se prozvala „Mladež bl. Ivana Merza“ nastavit će s promicanjem pobožnosti u čast hrvatskog blaženika u što je uključeno i čašćenje njegovih relikvija koje će nastaviti dalje obilaziti župe ove nadbiskupije.

Najzaslužniji za ovo organiziranje čašćenja relikvija bl. Ivana jest vicepostulator Dave dela Cruz kojega vidimo na nekoliko slika, kako drži predavanje (u crvenoj majci) potom ga vidimo i na slici s nadbiskupom mons. Jose Advinculom.

U nastavku donosimo nekoliko slika s ove dvotjedne pobožnosti u čast hrvatskog blaženika Ivana Merza u nadbiskupiji Capiz na Filipinima.

Zadar, 23. studenoga 2015.
General Ante Gotovina o bl. Ivanu Merzu

Zadarski nadbiskup Želimir Puljić primio je u petak 23. studenoga, na uočnicu sv. Krševana, u salonu Nadbiskupskog doma u Zadru u posjet generala Antu Gotovinu na izraženu molbu generala. „To je bilo zadovoljstvo za mene. Posebna sreća, što me nadbiskup primio. Jer to je poslije toliko godina, 12 godina, napokon sam našao put do kuće, zapravo. Posljednji put sam tu bio kad su tu bili nadbiskupi Ivan Prenđa i Marijan Oblak. To su bili dani rata i svega što rat nosi sa sobom. Danas se vraćam kući. Mir, Božji mir. I sreća", rekao je general Gotovina, dodavši da su on i mons. Puljić razgovarali o vjeri, onome što je zapravo najvažnije, što je potrebita snaga, što nas osnažuje. „To je riječ nadbiskupa kako gledati naprijed, ne zaboraviti što je bitno, moliti se i vjerovati. Vjerovati u budućnost koja je naša, zajednička", rekao je Gotovina. Na pitanje je li uzništvo prošlih godina još više produbilo vjeru u njegovom odnosu s Bogom, general je rekao: „Uvijek sam bio vjernik, tako sam odgojen. Ta me situacija samo možda učinila jačim. Ali, nisam više vjernik, nego što sam bio. Ako sam se nekog uvijek bojao, to je Boga". Koji mu je svetac drag? „O, ima ih više. Volim sv. Franju, sv. Antu, ali i ostali su mi važni. Bl. Alojzije Stepinac i moram otići u Krašić. Posebno u Krašić, i na misu u Krašić. Zatim bl. Ivan Merz, kao naši sveci. A jedan od onih koji mi je najviše u srcu je bl. Ivan Pavao II. On mi je poseban. Njega volim. A imao sam biti prilike biti njemu blizu, pa i to ima svoje razloge", rekao je general Gotovina. Zahvalio je i na podršci nadbiskupa Prenđe i Oblaka u svom životu. „Sretan sam što ću imati priliku pomoliti se na grobu nadbiskupa Oblaka i Prenđe. Nadbiskup Prenđa bio je i u zatvoru. Prošli smo ta tri sata zajedno. Imao sam vremena i da se ispovijedim i da se pomolim s njim. I dva mjeseca poslije toga je umro. Nije mogao dobiti dozvolu za posjet prije, a bila mu je namjera doći odmah. Ali administracija i birokracija nisu dopustili. Ali sam sretan, eto, ipak, što sam ga vidio i slušao ga, prije nego što ga je Bog pozvao sebi. Susret s njim bilo je veselje, događaj za mene", rekao je general Gotovina.

Mons. Puljić zahvalio je generalu na svemu što je učinio u svom požrtvovnom i znalačkom angažmanu za slobodu zemlje. Podržao ga je i ohrabrio u daljnjoj borbi za opće dobro domovine Hrvatske i dobro hrvatskog naroda. „Zadarska nadbiskupija će na blagdan sv. Krševana, koji je bio pravi Kristov vitez, otpjevati svečani 'Tebe Boga hvalimo' za dar slobode i druga silna djela koja nam je učinio Gospodin; posebice tijekom teških dana Domovinskog rata. Zahvalni smo Božjoj Providnosti, moćnom zagovoru Blažene Djevice Marije i naših zadarskih zaštitnika da smo izdržali teške godine kušnje i osvojili slobodu. Posebice smo zahvalni hrabrim braniteljima koji su s krunicom oko vrata na čelu s našim generalima pod vodstvom vrhovnog zapovjednika dr. Franje Tuđmana obranili hrvatska ognjišta i svetišta. I s pravom ih nazivamo suvremenim hrvatskim vitezovima", rekao je nadbiskup, istaknuvši da riječ vitez sadrži pozitivne odlike i pravila ponašanja koja pobuđuju divljenje: čast, vjernost, čestitost, odvažnost i hrabrost. Podsjetio je na misao Johna od Salisburya kako je zadaća vitezova bila: štititi Crkvu, boriti se protiv izdaje, poštivati vjerske službenike, otklanjati nepravdu od siromašnih, uvoditi i štiti mir u svom kraju, te proliti krv za svoju braću ako ustreba. „Hrvatski narod ponosi se svojim vitezovima-generalima koji su pokazali navedene odlike ponašanja. Hrvatskom vitezu od Zadra, generalu Anti Gotovini, u prigodi prvog susreta, poklanjam biografiju najvećeg viteza dvadesetog stoljeća, velikog sina Poljske i osobitog prijatelja Hrvatske, blaženog Ivana Pavla II.", rekao je mons. Puljić, darujući generalu knjigu Andrije Ricardija Ivan Pavao II. Nadbiskup je poklonio generalu i

papinu krunicu, medaljon pape Benedikta XVI. i knjigu 'Ohrabri se, narode moj' Jakše Raguža, u kojoj je dokumentirano djelovanje dubrovačkog biskupa Puljića u razdoblju pada komunizma i Domovinskog rata 1990-1993.

Filipini, 24. studenoga 2015.
Bl. Ivan Merz na „Festivalu svetaca“

Vice postulatura bl. Ivana Merza na Filipinima i ove godine je u mjesecu studenom ostvarila projekt pod nazivom „Festival Svetaca“.

O tome nas izvještava vice-postulator Dave Ceasar dela Cruz:

„Festival svetaca jest način kako pomažemo Katoličkoj Crkvi na Filipinima da istakne i promiče pravi smisao i vrijednost blagdana Svih Svetih nasuprot pomodarskom uvođenju tzv. Halloween. U mnogim zapadnim zemljama ta „noć vještica“ postaje događanje koje stavlja u pozadinu blagdan Svih Svetih. Stoga smo i ove godine organizirali „Festival svetaca“ na koji je bio uključen i bl. Ivan Merz pa je tako i njegov primjer pomogao mladim ljudima da shvate važnost i dragocjenost blagdana Svih svetih. Izlošci relikvija svetaca i papinskih predmeta koje smo posudili i prikupili iz raznih kongregacija i dijeceza, bili su izloženi ovoga mjeseca u najvećem trgovačkom centru u Aziji.

S. M. Mall of Asia bio je sponzor tog izložbenog prostora. Osim brojnih posjetitelja bili su među njima i studenti koji se nalaze na svojim edukativnim putovanjima te su imali priliku posjetiti ovu izložbu.

Formalno otvaranje festivala bilo je dana 31. listopada a festival je trajao do 13. studenoga. Od 15. do 30. studenoga blaženi Ivan kao posebna atrakcija izložbe jest u posjetu gradu Roxas City (nadbiskupija Capiz). Onamo ga je pozvao nadbiskup St. Vincent Ferrer Parish.“ - *Dave Ceasar dela Cruz*

Rim, 14. prosinca 2015.
Misa zahvalnica za Papin blagoslov domu „Bl. Ivan Merz“

U Domu hrvatskih hodočasnika u Rimu koji nosi ime po bl. Ivanu Merzu služena je 14. prosinca 2015. svečana sv. misa zahvalnica u povodu 30. obljetnice pokretanja inicijative osnivanja Doma. Toga dana prije trideset godina 14. prosinca 1985. Papa Ivan Pavao II. podijelio je prvi blagoslov za utemeljenje Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu. Skupina mladih iz Zadra pod vodstvom dr. Eduarda Peričića prisustvovala je toga dana jutarnjoj svetoj misi u papinoj privatnoj kapeli u Vatikanu koju je za njih na hrvatskom jeziku služio Sveti Otac Ivan Pavao II. Nakon sv. mise u svojoj privatnoj Biblioteci Papa se sa svima pozdravio i tom prigodom mu je po prvi put bila predstavljena ideja o osnivanju hrvatskog hodočasničkog doma u Rimu. Sveti Otac je rekao da je to dobra ideja i dobra inicijativa i odmah je podijelio svoj blagoslov ovom projektu koji je pokrenula skupina hrvatskih redovnika i svećenika koji su tada živjeli u Rimu. Nakon tri tjedna Papa je i u pisanom obliku poslao Inicijativnom Odboru Doma svoj blagoslov ali i svoj novčani dar za budući Dom te je tako Sveti Otac Ivan Pavao II. postao prvi dobrotvor Doma i kao takav je upisan u Knjigu Darovatelja. Kroz Dom

je u ovih trideset godina njegova postojanja prošlo 45.000 hrvatskih hodočasnika što je jasan pokazatelj koliko je on ne samo koristan nego i potreban našem narodu.

Dom hrvatskih hodočasnika u Rimu dobio je ime po bl. Ivanu Merzu iz dva razloga: jer je bl. Merz učinio veoma mnogo za vrijeme svoga života za povezivanje Hrvata s Rimom i jer je svojim zagovorom pomogao da se je ova ideja utemeljenja Doma mogla brzo ostvariti za dobro cijeloga hrvatskog naroda i njegovih hodočasnika koji posjećuju sveta mjesta Vječnoga Grada Rima.

U knjizi „Papa Ivan Pavao II. govori Hrvatima – Pozdravi, govori i poruke 1978. – 2005.“ (Zagreb, FTI, 2011.) na str. 104. i 105. detaljno je opisan susret Pape Ivana Pavla II. i mladih iz Zadra 14. prosinca 1985. kao i ostali susreti s Papom sljedećih tjedana u kojima je bilo riječi o Domu hrvatskih hodočasnika. Donosimo prijepis teksta iz te knjige.

„Činite dobro bližnjemu, a Bogu otvorite svoja srca!“

Mladima iz Zadarske nadbiskupije na sv. misi

Papina privatna kapela u Vatikanu, 14. prosinca 1985.

Polovinom mjeseca prosinca 1985. godine hodočastilo je 50 mladih Hrvata iz Zadra u Rim pod vodstvom vlč. dr. Eduarda Peričića. Oni su prisustvovali Papinoj svetoj misi ujutro 14. prosinca u Papinoj privatnoj kapeli u Vatikanu koju je Papa ponovno služio na hrvatskom jeziku, i to sada već po peti put. Na početku svete mise Papa ih je pozdravio ovim riječima

“Pozdravljam vas, dragi mladi hodočasnici, ovdje u kući zajedničkog oca. Dolazite iz Zadarske nadbiskupije tako bogate hrvatskom kršćanskom poviješću. Vaš dolazak u Rim pada u dane kad rimska hrvatska zajednica slavi četiristotu obljetnicu uspona na Petrovu stolicu moga prethodnika pape Siksta V. velikog dobrotvora Hrvata. Činiti dobro bližnjemu jest također jedan od posebnih poziva došašća, liturgijskog vremena kojim se pripremamo za Božić, dan u koji slavimo rođenje Isusa, Sina Božjega kao čovjeka u našoj povijesti. Otvorimo mu svoje duše i svoja srca, pripremimo mu put iskrenim priznanjem svojih slabosti i propusta”.

Zajedno sa Svetim Ocem sv. misu je koncelebrirao i otac Božidar Nagy, isusovac, urednik hrvatskog programa Radio Vatikana. Nakon sv. mise on je Papi izložio plan o potrebi otvaranja Doma za hrvatske hodočasnike u Rimu i zamolio je njegov blagoslov za ovaj pothvat. Papa je veoma rado podijelio svoj blagoslov ovoj inicijativi. Sveti Otac se također zadržao u razgovoru s mladima iz Zadra. Svakomu je poklonio krunicu i spomen-knjigu Svete godine Otkupljenja. Rekao im je, među ostalim, da kažu kod kuće da Hrvati češće dolaze u Rim kako bi mogao naučiti bolje hrvatski jezik. Pozvao je mlade da dođu preko ljeta u Castel Gandolfo. (Arhiv Radio Vatikana)

„Dobra ideja, dobra inicijativa!“

Vatikan, 25. prosinca 1985.

Na kraju božićne poruke prigodom blagoslova Urbi et Orbi, Sveti Otac je s glavne lože bazilike sv. Petra čestitao Božić na 51 jeziku; čestitka na hrvatskom bila je na trinaestome mjestu:“Sretan Božić, Isusovo porođenje!”. (*Ins., VIII., 2, 1985., str. 1608.)*

Nakon Papina blagoslova “Urbi et Orbi” Sveti Otac se pozdravio s osobljem i službenicima Radio Vatikana. Urednik hrvatskog programa o. Božidar Nagy zamolio je

Svetoga Oca tom prigodom da se moli za budući hrvatski hodočasnički dom u Rimu. Papa je na to odgovorio: "To je dobra ideja, to je dobra inicijativa".

Početkom godine 1986. Sveti Otac je preko zamjenika državnog Tajnika uputio još i posebno pismo u kojem hvali ovu inicijativu hodočasničkog doma, podjeljuje svoj blagoslov i želi uspjeh. Papa je uz to priložio i deset milijuna lira za ovaj pothvat. Bio je to prvi dar s kojim je započela akcija prikupljanja priloga za Hrvatski hodočasnički dom u Rimu. Papin dar upisan je u Knjigu dobrotvora pod brojem 1.

Zagreb, 23. prosinca 2015.

Osoba i djelo dr. Ivana Merza postali kolegij poučavanja na Hrvatskom katoličkom sveučilištu

Od ove akademske godine 2015./16. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u sklopu Studija povijesti po prvi puta na akademskoj razini uveden je kolegij „Dr. Ivan Merz – odabrane teme".

Do uvođenja izbornog kolegija „Dr. Ivan Merz – odabrane teme" u nastavni program Hrvatskog katoličkog sveučilišta došlo je zahvaljujući odluci prof. dr. sc. Željka Tanjića, rektora Hrvatskog katoličkog sveučilišta koji u Merzu prepoznaje uzor katoličkih intelektualaca kakve želi formirati ovo Sveučilište. Nositelj kolegija je prof. dr. sc. Božidara Nagya, SJ, a izvođač kolegija dr. sc. Saše Ceraja.

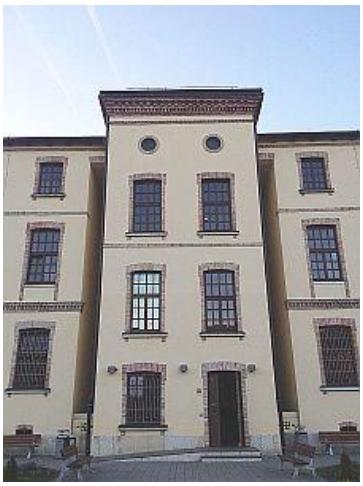

Zanimljivo je istaknuti kako je uvođenjem izbornog kolegija „Dr. Ivan Merz – odabrane teme", blaženi Ivan Merz uzdignut na sveučilišnu razinu i može se reći „institucionaliziran" i to upravo na Hrvatskom katoličkom sveučilištu, a o čemu je još za svoga života Merz često govorio kako je Hrvatskoj potrebno nacionalno katoličko sveučilište.

Izborni kolegij „Dr. Ivan Merz – odabrane teme" upisalo je 25 studenata prve godine Studija povijesti i Studija sociologije na Hrvatskom katoličkom sveučilištu koji će se kroz 30 sati predavanja i 15 sati seminara upoznati sa životom i djelom Dr. Ivana Merza. Detaljnim izvedbenim planom Hrvatskog katoličkog sveučilišta planirana je provedba nastave izbornog kolegija „Dr. Ivan Merz – odabrane teme" u sklopu Preddiplomskog sveučilišnog studija povijesti, Preddiplomskog sveučilišnog studija psihologije, Preddiplomskog sveučilišnog studija sociologije i Preddiplomskog sveučilišnog studija komunikologije za studente prve, druge i treće godine studija, a kolegij donosi četiri ECTS boda.

Literatura za upoznavanje s gradivom i pripremanje ispita iz izbornog kolegija „Dr. Ivan Merz – odabran teme" studentima će poslužiti „Sabrana djela Ivana Merza" koja su do sada objavljena u šest svezaka. Svih šest svezaka Postulatura za kanonizaciju bl. Ivana Merza poklonila je Sveučilišnoj knjižnici Hrvatskog katoličkog sveučilišta, ali također i učinila dostupnim na Web stranici Ivana Merza u elektronskom obliku čime je znatno olakšan pristup svima s interesom za ovu temu.

Više o izbornom kolegiju „Dr. Ivan Merz – odabrane teme" i planu nastave po tematskim cjelinama može se saznati iz Detaljnog izvedbenog plana na slijedećim poveznicama Hrvatskog katoličkog sveučilišta:

http://izvedbeni-planovi-2015-2016.unicath.hr/detaljni-izvedbeni-plan/2015-2016-izborni/dr-ivan-merz-odabrane-teme/

http://izvedbeni-planovi-2015-2016.unicath.hr/odjel-za-povijest/
http://www.unicath.hr/.

Izborni kolegij „Dr. Ivan Merz – odabrane teme“ prezentira život i djelo dr. Ivana Merza u povijesno-kulturnom kontekstu razdoblja od 1896. do 1928. godine. Razmatra se utjecaj Merzova djelovanja i misli slijedom analize proširenih, interdisciplinarnih područja kao čimbenika utjecaja i značajnih promjena na kulturno-društvene prilike vremena. Predstavlja se metodologija i struktura Merzova rada, te valorizira višestruk prinos ostvaren u sklopu pojedinih interesnih područja. Razumijevanjem i usvajanjem novih zaključaka o značaju i utjecaju na hrvatski kulturni korpus XX. stoljeća, omogućuje se daljnji smještaj Merzova prinosa u prošireni europski kontekst.

Cilj kolegija je uvid i stjecanje znanja o djelovanju i misli dr. Ivana Merza kao stvaratelja značajnih promjena kulturno-povijesnih prilika razdoblja, te razvijanje sposobnosti samostalnog kritičkog istraživanja, analize i interpretacije analognih tema i opusa. Prezentiranje djelovanja dr. Ivana Merza usmjerena je na interesno područje tjelesne kulture i utvrđivanje značaja Merzova rada u Hrvatskom orlovskom savezu, te valorizacija prinosa hrvatskoj kulturi slijedom kineziološko-povijesnog i kulturološkog diskursa. Tu je na kraju u samom izvedbenom programu razjašnjen pojam, smjernice, metodologija i organizacijski model djelovanja hrvatskoga Orlovstva te je istaknut prinos dr. Ivana Merza i Hrvatskog orlovskog saveza na području tjelesne kulture kao svojevrsnog specifikuma hrvatskog kulturnog korpusa naznačenog razdoblja.

Zagreb, 24. prosinca 2015.

Objavljen i Šesti svezak sabranih djela Ivana Merza

Ovih dana izišao je iz tiska i 6. svezak Sabranih djela Ivana Merza. Ovim šestim sveskom završava objavljivanje glavnoga dijela njegovih spisa čiju je trećinu sam Merz objavio za života, a dvije trećine ostale su u rukopisu do naših dana. Druga, manja cjelina njegove pisane ostavštine jest njegova opširna korespondencija koja se priprema za objavljivanje.

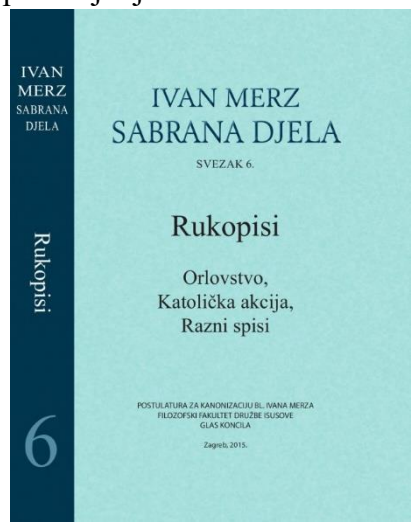

Ovaj šesti svezak Sabranih djela Ivana Merza donosi preostali dio njegovih sačuvanih rukopisa. Većina tih tekstova nastajala je između 1922. i 1928. g. kada je Merz živio i djelovao u Zagrebu. Rukopisi su podijeljeni u tri velike skupine pema temama koje se u njima obrađuju: Orlovstvo, Katolička akcija i razni spisi s drugih područja gdje je Merz bio idejno i djelatno nazočan.

Gotovo svi spisi bl. Ivana Merza mogu se svrstati u dvije velike skupine: širenje katoličke vjere, njezinih istina i moralnih načela i potom njezina obrana. Svoj književni talent Merz stavlja u službu trenutne situacije, potreba i problema koje uočava u hrvatskom crkvenom i društvenom životu. Iz njegovih spisa i riječi proviru zanos, oduševljenje i ljubav za Krista, za katoličku vjeru, za Crkvu i sve njihove vrijednosti. Sve je kod njega puno nekoga *patosa,*duboka osvjedočenja o istinitosti onoga o čemu piše za što želi oduševiti i druge.

Spisi Ivana Merza jedinstveno su blago hrvatske duhovne literature XX. stoljeća i predstavljaju izvor trajne inspiracije za put prema dobru svima koji ih budu čitali. Svojom tematikom, ali i svojim odgovorima koji su utemeljeni na učenju Katoličke Crkve, još uvijek

su aktualni; i danas se postavljaju ista pitanja koja traže kršćanske odgovore, a koje možemo pronaći i u ovim Merzovim djelima.